

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Educație*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării
creatoare și bucuria cunoașterii.

A. Cisteian

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
Conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** administrator patrimoniu
Palcu Elena Virginia**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Job shadowing la grădiniță în Spania- Prof. Olar Daniela	3
Festivalul concurs „Echos francais dans notre ville” a reunit zeci de elevi talentați într-o celebrare a limbii și culturii franceze – Prof. Popa Diane	4
Joc didactic – grupa mae „Al cătelea brad lipsește?” – Prof. ed. timpurie Bobițan Ilicia Marcela	11
„Observatorul bunătății” – focusarea pe aspectele pozitive. Activitate de prevenire a violenței – Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela	12
Proiect extracurricular „Bucuriile Paștelui – tradiții și culoare în suflet de copil” – Prof. Goldschmidt Erika, prof. Zoltan Rodica	14
Povestirea după imagini la grupa mijlocie – Prof. ed. timpurie Cristian Emilia-Adriana	16
Educație prin sport – valori, performanță și formare prin experiență la Transylvania Open 2026 – Prof. documentarist Ispas-Lușan Mihaela Diana	18
Impactul digitalizării și al inteligenței artificiale asupra învățământului primar– Prof. înv. primar Mureșan Maria - Ioana	20
Primul atelier de muzică din cdrul proiectului Erasmus „Chantons les droits des enfants, enchantons les droits de l’ame!”, 23-27 februarie 2026, la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș – Prof. Popa Diane	21
Învățământul simultan în mediul rural din România. Studiu de specialitate– Prof. înv. primar Toma Garofița Ramona	25
Experimente chimice – activitate practică în cadrul programului „Școala altfel” în învățământul special – Prof. Zoltan Rodica Virginia	27
Inovație în educația timpurie: codarea ca limbaj al viitorului - Prof. Huștiuc Nicoletta	30

Rolul jocului didactic în dezvoltarea limbajului la elevii cu cerințe educative speciale – Prof. Ionel Claudia - Sabina	33
Instrumente digitale utilizate în procesul de predare – învățare, la disciplina comunicare în limba română, clasa a II-a – Prof. înv. primar Giura Ioana - Clara	39
Starea de bine în școală – Prof. înv. primar Burz Valentina	42
Cuvinte care ating: dezvoltarea inteligenței emoționale în ora de limba franceză prin lectura „Jurnalul Annei Frank” – Prof. Bodea Roxana Voichița	44
Studiu de specialitate privind dezvoltarea unei personalități armonioase prin cultivarea dragostei pentru lectură la ciclul primar – Prof. înv. primar Bocșa Aurelia - Georgeta	46
Illocutionary and perlocutionary acts in „The bear that wasn’t” by Frank Tashlin – Prof. Gherghin Delia	49
Proiect extracurricular „1 Martie – a sosit primăvara” – Prof. Goldschmidt Erika, prof. Zoltan Rodica	53
Redescoperirea curiozității la matematică în era inteligenței artificiale – Prof. Petruța Iuliana - Aurica	57
Optimizarea relațiilor de comunicare școală-familie – Prof. înv. primar Simioană Mihaela Adina	59
Strategii didactice de tip evaluativ stimulativ – studiu de specialitate – Prof. ed. timpurie Todoruț Claudia Mihaela	61
Inovație și creativitate în învățământul primar prin proiecte Erasmus+ - o experiență care transformă educația – Prof. Tuhuț Andreea Cristina, prof. Szabo Ionela Daniela	64

JOB SHADOWING LA GRĂDINIȚĂ ÎN SPANIA

Prof. Olar Daniela, Colegiul Național „David Prodan” Cugir, GPP Vinerea

În perioada mobilității Erasmus+ desfășurate la Novaschool Medina Elvira din Atarfe (Granada, Spania), am participat timp de cinci zile la activități de tip job shadowing în cadrul nivelului de educație timpurie (grădiniță). Activitățile au inclus observarea activităților educaționale desfășurate cu copiii, discuții cu cadrele didactice despre strategiile pedagogice utilizate și participarea la activități ale comunității școlare.

Scopul principal al mobilității a fost familiarizarea cu metode de predare utilizate în educația timpurie, observarea modului în care sunt integrate activitățile interactive și digitale în procesul educațional și schimbul de bune practici între cadre didactice din sisteme educaționale diferite.

În prima zi, am fost introdusă în mediul educațional al grădiniței și în modul de organizare al activităților zilnice. Am observat rutina de început a zilei și modul în care educatorii creează un climat pozitiv și sigur pentru copii. În cadrul unei activități de grup, copiii au participat la un moment de discuție pe covor, unde au vorbit despre starea lor de spirit și despre activitățile pe care urmau să le desfășoare în acea zi. Educatoarea a folosit imagini și materiale vizuale pentru a stimula participarea copiilor și pentru a încuraja exprimarea liberă.

În a doua zi, am asistat la activități educative bazate pe joc și explorare. În timpul unei activități tematice, copiii au lucrat în grupuri mici pentru a realiza un colaj folosind diferite materiale colorate, discutând între ei despre culori și forme. Educatoarea a ghidat activitatea prin întrebări și explicații, încurajând copiii să coopereze și să își exprime ideile.

În a treia zi, am observat modul în care tehnologia poate fi utilizată în activitățile educaționale pentru copii mici. În cadrul unei activități interactive, educatoarea a folosit tabla digitală pentru a prezenta imagini și sunete legate de tema lecției, iar copiii au fost invitați să identifice diferite obiecte și să răspundă la întrebări. Activitatea a fost structurată sub forma unui joc educativ, ceea ce a menținut interesul și implicarea copiilor.

În a patra zi, am participat la discuții pedagogice cu cadrele didactice ale grădiniței despre metodele utilizate pentru stimularea dezvoltării cognitive și socio-emoționale a copiilor. În cadrul unei activități observate, copiii au fost implicați într-un joc de rol, în care au interpretat diferite situații din viața de zi cu zi, ceea ce a contribuit la dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare.

În ultima zi a mobilității, am participat la activități organizate la nivelul grădiniței, care au inclus momente artistice și activități creative realizate de copii. În cadrul unei activități tematice, copiii au realizat desene și lucrări inspirate din tradițiile locale, prezentându-le apoi colegilor și educatorilor. Această activitate a evidențiat modul în care grădinița promovează creativitatea, cooperarea și respectul pentru diversitate culturală.

Participarea la aceste activități mi-a oferit oportunitatea de a observa diferite metode de lucru utilizate în educația timpurie și de a reflecta asupra modului în care anumite strategii pedagogice pot fi adaptate și integrate în propria activitate didactică.

Co-funded by
the European Union

Job shadowing
Spain, day 4
#Erasmusplus
#Acreditation

FESTIVALUL-CONCURS „ÉCHOS FRANÇAIS DANS NOTRE VILLE” A REUNIT ZECI DE ELEVI TALENTAȚI ÎNTR-O CELEBRARE A LIMBII ȘI CULTURII FRANCEZE

Prof. Popa Diane, Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș

Municipiul Sebeș a găzduit, în data de 20 martie 2026, cea de-a IV-a ediție a festivalului-concurs „Échos français dans notre ville”, un eveniment educativ și cultural dedicat Zilei Internaționale a Francofoniei. Manifestarea, organizată la nivel județean, a adus împreună elevi și cadre didactice din mai multe unități de învățământ din Alba, într-un cadru artistic deosebit oferit de Centrul Cultural „Lucian Blaga” Sebeș.

Proiectul este inițiat de Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș, în parteneriat cu Școala Gimnazială Săsciori, fiind coordonat de prof. Cornelia Cosma, alături de prof. Magdalena Maria Berindei.

Festivalul a avut ca obiectiv principal promovarea limbii franceze și a valorilor culturale francofone, oferind elevilor oportunitatea de a se exprima artistic în limba franceză prin muzică, poezie, teatru, dans și artă plastică.

„Ne bucurăm să vedem cum limba franceză devine un mijloc de exprimare artistică pentru elevi. Acest festival este mai mult decât un concurs – este o punte culturală între generații și valori europene.”

— prof. Cornelia Cosma, coordonator proiect

Talent, diversitate și emoție pe scena francofoniei

Evenimentul a reunit elevi din mai multe școli din județ, fiecare unitate contribuind cu momente artistice variate, coordonate de profesori dedicați.

De la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș au participat următorii elevi și cadre didactice: elevii Bologa Marius, Tocu Elisei, Narcisa Brăileanu, Ghiță Zoltan, Nikolas Lăcătuș, Avram Costas și Sora Raluca au interpretat cântecul „Pachamama”, sub îndrumarea prof. Diane Popa, prof. Adela Popa și prof. Cornelia Cosma.

La secțiunea poezie s-au remarcat elevele Iancu Rosalinda Naomi (clasa a VIII-a) și Iancu Elisa (clasa a VII-a), coordonate de prof. Cornelia Cosma, iar coordonarea artistică pentru arte plastice a fost realizată de prof. Diane Popa.

De la Școala Gimnazială „Avram Iancu” Alba Iulia, elevii Suciu David, Mihai Patrick, Nicolescu Alexandra, Arsân Mark, Drăghici Sara, Lăncrănjan Karina, Ciorbea Antonia, Lutsch Andrei, Niță Carla, Doțiu Athnana, Ciulic Cezar, Dăian David, Simion Tudor, Presecan David, Seișanu Elias, Ciuca Andra, Trifan Anastasia, Bălțat Elena, Bumb Daria, Josan Mara și Iuga Erik au impresionat prin interpretările muzicale „Je chanterai” și „Allez, allez les bleus!”, sub coordonarea prof. Diane Popa și prof. Bucur Gabriel.

La secțiunea poezie, eleva Doțiu Athnana a interpretat „J’Attend” și a fost coordonată de prof. Anca Mocanu.

De la Școala Gimnazială Săsciori, elevii Ciorogar Rebeca, VasIU Luca, Cibu Ianis, Crăciun Diana, Romanițan Eduard, Greuruș Răzvan și Cristureanu Flavius au susținut momente de poezie.

La secțiunea teatru s-au remarcat elevii Vinceller Timeea, Hațegan Daria, Ștefan Alexandru, Baniță Matei, Lazăr Patricia, Ursescu Elizabeta și Igna Antonio. Au susținut momente de poezie și teatru, sub coordonarea prof. Carmen Cernat, demonstrând expresivitate și sensibilitate artistică.

Elevii Arghiș Renata Antonia, Medrea Marina Gabriela și Goangă Mălina **de la Liceul Tehnologic „Alexandru Domșa” Alba Iulia**, coordonați de prof. Mihaela Ileana Ștefănescu și prof. Nicolae Ionașcu, au recitat poezii din literatura franceză.

De asemenea, elevii au participat cu un grup vocal și un moment de dans modern, coordonarea artistică fiind completată de prof. Andreea Dombi. Au recitat poezii din literatura franceză și-au prezentat momente de dans și interpretare vocală, sub îndrumarea profesorilor coordonatori.

Elevii de la Școala Gimnazială Săsciori – Structura Loman au participat cu momente de poezie, cântec și dans, reflectând entuziasm și implicare artistică, sub coordonarea cadrelor didactice implicate.

Evenimentul s-a încheiat cu un moment special oferit de trupa „Fantasy Dance”, care a adus un plus de dinamism și spectaculozitate.

„Pentru elevi, această experiență înseamnă încredere, curaj și bucuria de a se exprima în fața unui public. Francofonia devine astfel vie și accesibilă.”
— prof. Diane Popa

Educație, cultură și valori europene

Festivalul „Échos français dans notre ville” confirmă importanța promovării limbii franceze în rândul elevilor și rolul esențial al școlii în viața culturală a comunității. Prin implicarea profesorilor, elevilor și partenerilor locali, evenimentul s-a consolidat ca un reper educativ și artistic în județul Alba.

Succesul acestei ediții reflectă interesul crescut pentru francofonie și dorința elevilor de a se exprima creativ, contribuind la formarea unei generații deschise către diversitate culturală și dialog european.

„Francofonia nu înseamnă doar limbă, ci și emoție, creativitate și apartenență la o comunitate internațională a valorilor.” (mesajul organizatorilor).

JOC DIDACTIC- GRUPA MARE „AL CÂTELEA BRAD LIPSEȘTE?”

Prof. pt. ed. timpurie Bobițan Ilicia-Marcela, Școala Gimnazială „Ion Breazu” Mihailț

1. Introducere

În educația timpurie, jocul didactic reprezintă una dintre cele mai eficiente metode de învățare. Prin intermediul jocului, copiii își dezvoltă gândirea logică, atenția, memoria și capacitatea de observare. La grupa mare (5–6 ani), activitățile matematice trebuie realizate într-un mod atractiv și accesibil, astfel încât copiii să înțeleagă noțiuni precum **numerația, ordinea numerelor și poziția într-un șir**.

Jocul didactic „Al câtelea brad lipsește?” este o activitate matematică prin care copiii își consolidează noțiunile despre **numeralele ordinale** (primul, al doilea, al treilea etc.), dezvoltând totodată spiritul de observație și capacitatea de analiză.

2. Date generale ale jocului

- **Domeniul experiențial:** Științe (activitate matematică)
- **Tipul activității:** Joc didactic
- **Grupa:** Mare (5–6 ani)
- **Durata:** 15–20 minute
- **Tema:** Consolidarea numerelor și a poziției într-un șir

3. Scopul jocului

Consolidarea cunoștințelor copiilor despre **numerație și poziția elementelor într-un șir**, prin identificarea locului ocupat de un element lipsă.

4. Obiective operaționale

La finalul activității, copiii vor fi capabili:

- să numere corect elementele dintr-un șir;
- să identifice poziția unui element (primul, al doilea, al treilea etc.);
- să observe elementul care lipsește dintr-un șir;
- să formuleze răspunsuri corecte folosind numeralul ordinal.

5. Materiale didactice

- imagini sau figurine cu brazi;
- planșă cu mai mulți brazi așezați în șir;
- jetoane numerotate;
- panou sau tablă magnetică.

6. Desfășurarea jocului

a) Introducerea în activitate

Educatorea prezintă copiilor o poveste scurtă:

„În pădurea de brazi a venit iarna, iar spiridușii au observat că unul dintre brazi a dispărut. Haideți să descoperim **al câtelea brad lipsește**.”

b) Explicarea regulilor jocului

Copiii privesc șirul de brazi și numără împreună. Educatorea ascunde sau elimină unul dintre brazi, iar copiii trebuie să spună **care brad lipsește** folosind numeralul ordinal.

Exemplu:

„Lipsește **al treilea brad**.”

c) Desfășurarea propriu-zisă

- Educatorea așază 5–7 brazi pe tablă.
- Copiii îi numără împreună.
- Un brad este ascuns sau îndepărtat.
- Copiii identifică poziția bradului lipsă.
- Jocul se repetă cu alți brazi sau cu alt număr de elemente.

d) Complicarea jocului

- Se pot folosi **două elemente lipsă**.
- Copiii pot veni pe rând la tablă să elimine un brad pentru colegi.
- Se poate schimba orientarea șirului (de la dreapta la stânga).

7. Evaluarea activității

Evaluarea se face prin observarea răspunsurilor copiilor și a modului în care aceștia:

- numără elementele;
- identifică poziția în șir;
- folosesc corect numeralele ordinale.

Copiii care răspund corect sunt încurajați și apreciați verbal.

8. Concluzii

Jocul didactic „Al câtelea brad lipsește?” contribuie la dezvoltarea gândirii logico-matematice la copiii din grupa mare. Prin activități ludice, aceștia învață mai ușor noțiuni matematice și își dezvoltă capacitatea de observare și atenția. De asemenea, jocul stimulează participarea activă și cooperarea între copii, transformând procesul de învățare într-o experiență plăcută și eficientă.

Bibliografie

1. **MECTS** – *Curriculum pentru educație timpurie* (2019).
2. **Cucu, C.** – *Metodica activităților matematice în învățământul preșcolar*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. **Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M.** – *Metode interactive de grup*, Editura Arves.
4. **Neacșu, I.** – *Instruire și învățare*, Editura Didactică și Pedagogică.

„OBSERVATORUL BUNĂTĂȚII” – FOCUSAREA PE ASPECTELE POZITIVE. ACTIVITATE DE PREVENIRE A VIOLENȚEI

Prof. inv. primar Alecușan Elena Gabriela, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

Clasa: a III-a

Tipul activității: activitate educativ-preventivă

Durata: 45–50 minute

Locul desfășurării: sala de clasă

Argument

Prevenirea comportamentelor violente în mediul școlar presupune dezvoltarea empatiei, a respectului reciproc și a capacității elevilor de a observa și valoriza comportamentele pozitive ale colegilor. Activitatea „Observatorul bunătății” promovează un climat socio-emoțional securizant, orientând atenția elevilor spre gesturile de ajutor, cooperare și prietenie manifestate în viața de zi cu zi a clasei.

Prin conștientizarea faptelor bune, elevii își dezvoltă comportamente prosociale și reduc tendințele conflictuale, contribuind la formarea unei comunități școlare bazate pe respect și sprijin reciproc.

Scopul activității

Dezvoltarea comportamentelor pozitive și prevenirea violenței școlare prin identificarea și valorizarea gesturilor de bunătate realizate de elevi.

Obiective operaționale

La finalul activității, elevii vor fi capabili:

- să recunoască gesturi de ajutor și cooperare între colegi;
- să exprime verbal aprecieri pozitive;
- să manifeste empatie și respect;
- să completeze corect fișa „Observatorul bunătății”;

- să propună modalități de menținere a unui climat pozitiv în clasă.

Resurse

- fișa de lucru „Observatorul bunătății”;
- creioane, carioci;
- imagini sugestive;
- panou al clasei pentru afișarea faptelor bune.

Desfășurarea activității**a) Moment organizatoric (5 minute)**

- pregătirea materialelor;
- asigurarea unui climat liniștit și prietenos.

b) Captarea atenției (5 minute)

- discuție ghidată: „Ce înseamnă bunătatea?”;
- exemple de gesturi frumoase între colegi.

c) Anunțarea temei și a scopului (2 minute)

Elevii află că vor deveni „observatori ai bunătății” și vor identifica fapte bune petrecute în clasă.

d) Activitatea propriu-zisă (20 minute)

- completarea individuală a fișei cu gesturi pozitive observate;
- împărtășirea exemplor în cerc;
- aprecierea verbală a colegilor menționați;
- selectarea unor exemple pentru panoul clasei.

e) Reflecție și discuție (10 minute)

- Cum ne simțim când cineva este bun cu noi?
- Ce putem face zilnic pentru a avea o clasă fără violență?

f) Încheiere (5 minute)

- concluzii formulate de elevi;
- mesaj pozitiv: „Bunătatea se învață și se dăruiește zilnic.”

Metode și procedee

- conversația euristică;
- învățarea prin cooperare;
- aprecierea pozitivă.

Evaluare

- observarea comportamentului elevilor;
- analiza fișelor completate;
- feedback verbal;
- implicarea în discuții.

Rezultate așteptate

- îmbunătățirea relațiilor dintre elevi;
- creșterea frecvenței comportamentelor prosociale;
- diminuarea conflictelor;
- consolidarea climatului emoțional pozitiv al clasei.

Continuitatea activității

- realizarea unui **panou permanent al bunătății**;
- completarea săptămânală a fișei;
- implicarea părinților în observarea faptelor bune;
- integrarea temei în orele de dezvoltare personală.

Concluzii

Activitatea „Observatorul bunătății” reprezintă o modalitate eficientă și accesibilă de prevenire a violenței în mediul școlar primar. Prin orientarea atenției spre comportamentele pozitive, elevii învață să aprecieze, să respecte și să susțină colegii, contribuind la construirea unui climat educațional sigur și armonios.

Bibliografie:

- Gavrilă, L., Popescu, M. – *Prevenirea violenței în școli* – Editura Didactică și Pedagogică, 2018
- Istrate, C. – *Managementul conflictelor și violenței în educație* – Editura Polirom, 2017
- Stoica, A., Radu, D. – *Strategii de prevenire a bullying-ului în școli* – Editura Trei, 2019
- <https://www.scribd.com/>: Fișă ”Observatorul Bunătății”.

PROIECT EXTRACURRICULAR „BUCURIILE PAȘTELUI – TRADIȚII ȘI CULOARE ÎN SUFLET DE COPIL”

Prof. Goldschmidt Erika, Prof. Zoltan Rodica, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

Introducere

Sărbătoarea Paștelui reprezintă unul dintre cele mai importante repere spirituale și culturale ale creștinătății, simbolizând renașterea, speranța și victoria vieții asupra morții. În cultura românească, această sărbătoare este însoțită de numeroase tradiții și obiceiuri transmise din generație în generație, având un rol esențial în formarea identității culturale.

În context educațional, valorificarea acestor tradiții contribuie la dezvoltarea personalității elevilor, la formarea valorilor morale și la stimularea creativității. Pentru elevii cu cerințe educaționale speciale, experiențele de învățare trebuie să fie concrete, accesibile și bazate pe implicare directă.

În cadrul proiectului „Bucuriile Paștelui – Tradiții și culoare în suflet de copil”, desfășurat la clasa I B din cadrul Centrului Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia, sub îndrumarea profesorului coordonator Goldschmidt Erika, elevii au fost implicați în activități variate, artistice, senzoriale și educative, menite să faciliteze înțelegerea semnificațiilor pascale și să dezvolte abilități practice și socio-emoționale.

Repere culturale privind Sărbătorile Pascale

Sărbătoarea Paștelui are o profundă semnificație religioasă, fiind asociată cu Învierea lui Iisus Hristos și simbolizând renașterea spirituală.

În tradiția românească, această sărbătoare este marcată printr-o serie de obiceiuri și simboluri specifice. Oul roșu reprezintă simbolul vieții și al renașterii, fiind asociat cu sângele lui Hristos și cu ideea de continuitate. Tradiția încondeierii ouălor este una dintre cele mai vechi și valoroase practici populare, implicând creativitate și îndemânare.

Mielul pascal simbolizează sacrificiul și puritatea, iar lumina adusă de la biserică în noaptea de Înviere reprezintă victoria luminii asupra întunericului și a binelui asupra răului. Iepurașul de Paște, deși o influență mai recentă, este asociat cu fertilitatea și bucuria copilăriei.

Valorificarea acestor repere culturale în activitățile didactice contribuie la formarea identității culturale și la dezvoltarea respectului pentru tradiții, oferind elevilor oportunitatea de a învăța prin experiențe autentice și semnificative.

Scopul proiectului

Scopul proiectului a fost stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea și valorificarea tradițiilor pascale, prin implicarea activă în activități educative, artistice și practice, adaptate nivelului lor de dezvoltare.

De asemenea, proiectul a urmărit formarea unor comportamente bazate pe valori morale precum respectul, empatia, cooperarea și bucuria de a dăru, contribuind la dezvoltarea armonioasă a elevilor.

Obiectivele proiectului

Obiectiv general:

Familiarizarea elevilor cu semnificația sărbătorii Paștelui și stimularea creativității prin activități interdisciplinare.

Obiective specifice: recunoașterea simbolurilor pascale (oul, mielul, lumina); descrierea, în cuvinte simple, a tradițiilor și obiceiurilor; realizarea de lucrări practice (decorarea ouălor, felicitări); participarea activă la activități de grup și dezvoltarea comportamentelor de cooperare și respect.

Activitățile desfășurate în perioada de 23 – 27 Aprilie 2026

Activitățile au fost organizate pe parcursul mai multor zile, fiind adaptate particularităților elevilor cu dizabilități:

Activități de cunoaștere și explorare

Elevii au participat la lecturarea unor povești, legende și poezii despre Paște, fiind introduși în universul simbolurilor pascale. Activitățile au fost susținute prin suport vizual și explicații accesibile.

Activități practice și artistice

Elevii au realizat ornamente pascale (coșulețe, iepurași, mielușei), au pictat ouă din lemn și au confecționat felicitări utilizând tehnici simple de decupare și lipire.

De asemenea, au realizat tablouri pe pânză cu tematică pascală și colaje din materiale variate, activități care au stimulat creativitatea și motricitatea fină.

Activități de dramatizare și joc

În cadrul activității „Povestea Paștelui”, elevii au ascultat o poveste și au participat la dramatizare folosind păpuși și gesturi simple, facilitând exprimarea emoțională.

Activități senzoriale și experiențiale

Prin jocul „Coșul de Paște”, elevii au explorat obiecte tematice prin atingere și asociere, dezvoltând percepția senzorială.

Activitatea de încondeiere a ouălor a oferit elevilor o experiență practică autentică, contribuind la dezvoltarea îndemânării.

Activități creative și de exprimare

Elevii au realizat desene tematice și au compus, la nivel adaptat, texte simple, ghicitori și poezii despre Paște, transpunând ulterior ideile în lucrări artistice.

Expoziție finală

Activitățile s-au încheiat cu organizarea unei expoziții, în cadrul căreia elevii și-au prezentat lucrările și au fost apreciați pentru implicare.

Rezultatele activității

Activitățile desfășurate au generat efecte pozitive asupra elevilor: creșterea interesului pentru tradițiile pascale; dezvoltarea motricității fine și a coordonării; implicarea activă în activități creative; exprimarea emoțiilor prin artă dar și dezvoltarea relațiilor de cooperare și a încrederii în sine.

Atmosfera clasei

Atmosfera pe parcursul proiectului a fost una caldă, incluzivă și motivantă. Elevii au manifestat bucurie, curiozitate și dorință de implicare.

Activitățile variate și adaptate au contribuit la crearea unui climat educațional pozitiv, în care fiecare elev s-a simțit valorizat și sprijinit, indiferent de nivelul de dezvoltare.

Concluzii

Proiectul „Bucuriile Paștelui – Tradiții și culoare în suflet de copil” a reprezentat o experiență educațională complexă și valoroasă pentru elevii clasei I B din cadrul Centrului Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia.

Prin îmbinarea activităților artistice, senzoriale și educative, elevii au avut oportunitatea de a descoperi semnificațiile sărbătorii Paștelui într-un mod accesibil și atractiv. Activitățile au contribuit la dezvoltarea abilităților practice, la stimularea creativității și la formarea unor valori morale esențiale.

Astfel, proiectul evidențiază importanța activităților extracurriculare în dezvoltarea armonioasă a elevilor cu cerințe educaționale speciale, demonstrând că învățarea prin experiență și tradiție poate avea un impact profund asupra formării acestora.

POVESTIREA DUPĂ IMAGINI LA GRUPA MIJLOCIE

Prof. pt. ed. timpurie Cristian Emilia-Adriana, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

În educația timpurie, dezvoltarea limbajului reprezintă unul dintre obiectivele fundamentale ale procesului instructiv-educativ. Comunicarea verbală se formează treptat, iar activitățile desfășurate în grădiniță contribuie semnificativ la îmbogățirea vocabularului, la formarea exprimării corecte și la stimularea imaginației copiilor.

Una dintre metodele frecvent utilizate în acest scop este **povestirea după imagini**, activitate care valorifică materialul intuitiv și stimulează exprimarea liberă a copiilor. Prin observarea unor imagini și formularea unei povestiri pe baza acestora, copiii sunt încurajați să descrie, să interpreteze și să creeze propriile explicații despre situațiile prezentate.

La **grupa mijlocie (4–5 ani)**, această activitate este deosebit de importantă deoarece copiii se află într-o etapă de dezvoltare accelerată a limbajului și a gândirii, iar suportul vizual îi ajută să înțeleagă mai ușor situațiile și să construiască enunțuri coerente.

Importanța povestirii după imagini

Povestirea după imagini are un rol educativ complex în activitatea cu preșcolarii. În primul rând, ea contribuie la **dezvoltarea limbajului oral**, deoarece copiii sunt puși în situația de a formula propoziții și de a utiliza cuvinte noi pentru a descrie ceea ce observă.

De asemenea, această activitate stimulează **gândirea logică și imaginația**, deoarece copiii trebuie să identifice relațiile dintre elementele imaginii și să construiască o succesiune de evenimente. Prin formularea unei povestiri, ei învață să organizeze ideile într-o ordine logică.

Un alt aspect important este dezvoltarea **capacității de observare**. Copiii sunt încurajați să analizeze detaliile imaginii: personajele, acțiunile, mediul și relațiile dintre ele. În acest fel, ei devin mai atenți la elementele din jurul lor.

În același timp, povestirea după imagini contribuie la **dezvoltarea creativității**, deoarece fiecare copil poate interpreta imaginea într-un mod personal și poate adăuga elemente imaginare pentru a completa povestea.

Obiectivele activității

În cadrul grupei mijlocii, activitatea de povestire după imagini urmărește mai multe obiective educaționale, printre care:

- dezvoltarea capacității de exprimare orală corectă și coerentă;
- îmbogățirea vocabularului activ și pasiv;
- formarea capacității de observare și descriere;
- stimularea imaginației și a creativității;
- dezvoltarea gândirii logice și a capacității de a stabili relații între evenimente.

Aceste obiective contribuie la dezvoltarea generală a copilului și la pregătirea lui pentru activitățile de comunicare din etapele următoare ale educației.

Metodologia desfășurării activității

Pentru ca activitatea de povestire după imagini să fie eficientă, educatoarea trebuie să respecte anumite etape metodice.

1. Organizarea activității

Educatoarea pregătește materialul didactic necesar, respectiv imaginile sau planșele care vor fi utilizate. Acestea trebuie să fie clare, atractive și potrivite vârstei copiilor.

2. Captarea atenției

Activitatea începe printr-o scurtă conversație sau printr-o ghicitoare care are legătură cu tema imaginilor, pentru a trezi interesul copiilor.

3. Observarea imaginilor

Copiii sunt invitați să observe imaginea și să identifice elementele principale: personajele, obiectele și acțiunile. Educatoarea adresează întrebări orientative, cum ar fi:

- Ce vedeți în imagine?
- Cine sunt personajele?
- Ce fac ele?

4. Elaborarea povestirii

Copiii formulează propoziții sau fraze pentru a descrie scena. Educatoarea îi ajută să lege ideile și să construiască o poveste coerentă. Uneori, povestirea poate fi realizată colectiv, fiecare copil contribuind cu o propoziție.

5. Încheierea activității

La final, educatoarea poate realiza o scurtă recapitulare a poveștii și poate aprecia participarea copiilor, încurajând exprimarea și creativitatea.

Exemplu de activitate: „La joacă în parc”

Pentru această activitate, educatoarea prezintă copiilor o imagine cu mai mulți copii care se joacă într-un parc.

Copiii observă imaginea și identifică elementele principale: copiii, toboganul, leagănul, copacii și mingea.

Pe baza întrebărilor adresate de educatoare, copiii pot construi o poveste precum:

„Într-o zi frumoasă de primăvară, mai mulți copii au venit în parc să se joace. Un băiat se dădea pe tobogan, iar o fetiță se legăna. Alți copii se jucau cu mingea pe iarbă. Toți erau veseli și se distrau împreună.”

Prin această activitate, copiii exersează formularea propozițiilor și dezvoltă capacitatea de a descrie o situație.

Concluzie

Povestirea după imagini reprezintă o metodă didactică eficientă în educația preșcolară, contribuind la dezvoltarea limbajului, a imaginației și a gândirii copiilor.

La grupa mijlocie, această activitate este deosebit de valoroasă deoarece sprijină copiii în formarea exprimării orale și în organizarea ideilor într-o formă coerentă. Prin utilizarea imaginilor atractive și prin implicarea activă a copiilor, educatoarea poate transforma povestirea într-o activitate plăcută și educativă.

Astfel, povestirea după imagini devine un instrument important în procesul de formare a competențelor de comunicare ale preșcolarilor și contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității acestora.

Bibliografie

1. **Cucoș, Constantin** – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. **Vrășmaș, Ecaterina** – *Educația timpurie*, Editura Aramis, București, 2014.
3. **Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela** – *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova, 2002.
4. **Curriculum pentru educație timpurie (0–6 ani)** – Ministerul Educației, București, 2019.
5. **Glava, Adina; Glava, Cătălin** – *Introducere în pedagogia preșcolară*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.

EDUCAȚIE PRIN SPORT – VALORI, PERFORMANȚĂ ȘI FORMARE PRIN EXPERIENȚĂ LA TRANSYLVANIA OPEN 2026

*Profesor documentarist Ispas-Lupșan Mihaela Diana,
Liceul Teoretic „Petru Maior” Ocna Mureș*

Educația modernă presupune depășirea granițelor sălii de clasă și valorificarea contextelor autentice de învățare, în care elevii pot observa, analiza și interioriza valori esențiale pentru dezvoltarea lor personală și socială. În acest sens, activitățile extracurriculare capătă un rol fundamental, contribuind la formarea competențelor-cheie și la dezvoltarea profilului absolventului de liceu.

Pornind de la această viziune educațională, cadrele didactice **Ileana Demian – profesor de matematică, Ispas-Lupșan Mihaela Diana – profesor documentarist și Ana-Maria Frîncu – profesor de limba și literatura română** au inițiat și organizat proiectul extracurricular „**Educație prin sport – valori, performanță și fair-play la Transylvania Open 2026**”, destinat elevilor de liceu. Activitatea a presupus participarea organizată a elevilor la meciurile de calificare din cadrul prestigioasei competiții internaționale **Transylvania Open**, desfășurate la Cluj-Napoca, în data de 1.02.2026.

Un element important în implementarea proiectului l-a constituit preocuparea pentru asigurarea accesului echitabil al elevilor la eveniment. În acest context, doamna profesor Ileana Demian a solicitat organizatorilor competiției, încă de la începutul lunii noiembrie, emiterea unor bilete gratuite pentru cea de-a doua zi a meciurilor de calificare, facilitând astfel participarea unui număr cât mai mare de elevi și consolidând caracterul educativ al activității.

Pe parcursul desfășurării proiectului, elevii au avut ocazia să observe direct sportivi de performanță, să analizeze comportamente competitive, strategii de joc precum și modul în care sunt

gestionate emoțiile într-un context de presiune ridicată. Sub îndrumarea profesorilor organizatori și a cadrelor didactice însoțitoare – **Arinar Romeo și Victoratos Lucian**, profesori de educație fizică și sport – activitatea a fost valorificată din perspectivă educațională, prin discuții ghidate, reflecții și activități de analiză ulterioară.

Proiectul a pus un accent deosebit pe promovarea valorilor fundamentale ale sportului: **fairplayul, respectul față de reguli și adversari, perseverența, autodisciplina și responsabilitatea**. În același timp, elevii și-au dezvoltat competențe sociale și civice, competențe de comunicare și gândire critică, precum și abilități de observare, analiză și exprimare argumentată a propriilor opinii. Integrarea acestei activități în parcursul educațional liceal a demonstrat că sportul de performanță poate deveni un instrument eficient de educație nonformală, capabil să susțină formarea caracterului și orientarea elevilor către un stil de viață activ și sănătos. Impactul proiectului s-a reflectat nu doar în entuziasmul participanților, ci și în calitatea reflecțiilor și a produselor educaționale realizate ulterior, precum eseuri, jurnale de activitate și dezbateri tematice.

În concluzie, proiectul „Educație prin sport – valori, performanță și fair-play la Transylvania Open 2026” reprezintă un exemplu de bună practică în domeniul activităților extracurriculare, demonstrând că parteneriatul dintre școală și comunitate, dublat de inițiativa și implicarea cadrelor didactice, poate genera experiențe de învățare autentice și relevante pentru elevii de liceu. Astfel de demersuri contribuie semnificativ la formarea unor tineri responsabili, activi și implicați în viața socială.

IMPACTUL DIGITALIZĂRII ȘI AL INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR

Prof. învă. primar Mureșan Maria- Ioana, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Societatea contemporană este profund influențată de dezvoltarea tehnologiei digitale. Digitalizarea și inteligența artificială (IA) au devenit elemente esențiale în numeroase domenii, inclusiv în educație. În învățământul primar, aceste tehnologii pot contribui semnificativ la modernizarea procesului educațional, făcând învățarea mai atractivă, mai eficientă și mai adaptată nevoilor fiecărui elev.

Digitalizarea în învățământul primar

Digitalizarea în educație presupune utilizarea tehnologiei digitale în activitățile de predare, învățare și evaluare. În școala primară, aceasta se realizează prin folosirea tabletelor, computerelor, tablelor interactive și a platformelor educaționale online.

Prin digitalizare, elevii au acces la resurse educaționale variate, precum manuale digitale, prezentări multimedia, videoclipuri explicative și jocuri educative. Aceste instrumente contribuie la o mai bună înțelegere a lecțiilor, deoarece informația este prezentată într-un mod atractiv și adaptat vârstei copiilor.

Un alt aspect important al digitalizării este posibilitatea învățării colaborative. Prin intermediul platformelor online, elevii pot lucra în echipă, pot participa la activități interactive și pot comunica mai ușor cu profesorii. De asemenea, digitalizarea permite evaluarea rapidă a cunoștințelor și oferirea unui feedback imediat, ceea ce sprijină progresul elevilor.

Ce este inteligența artificială?

Inteligența artificială reprezintă capacitatea sistemelor informatice de a imita procesele gândirii umane, precum învățarea, raționamentul și luarea deciziilor. În educație, IA este utilizată pentru a crea aplicații inteligente care se adaptează nivelului și ritmului de învățare al elevilor.

Exemple de inteligență artificială întâlnite în viața de zi cu zi sunt asistenții virtuali, aplicațiile care recomandă conținut personalizat sau programele care analizează răspunsurile utilizatorilor.

Rolul inteligenței artificiale în învățământul primar

În învățământul primar, inteligența artificială este integrată prin aplicații educaționale interactive și platforme de învățare adaptivă. Acestea pot oferi exerciții personalizate, în funcție de nivelul fiecărui elev, și pot identifica rapid dificultățile de învățare.

De exemplu, unele aplicații bazate pe inteligență artificială pot ajusta gradul de dificultate al exercițiilor la matematică sau pot oferi explicații suplimentare la citire și scriere. Astfel, elevii care întâmpină dificultăți primesc sprijin suplimentar, iar cei avansați sunt stimulați să își dezvolte cunoștințele.

Inteligența artificială poate sprijini și cadrele didactice prin automatizarea unor sarcini administrative, cum ar fi evaluarea testelor simple, realizarea rapoartelor de progres sau organizarea activităților educaționale. Acest lucru permite profesorilor să se concentreze mai mult asupra relației cu elevii și asupra activităților creative.

Avantajele digitalizării și ale inteligenței artificiale

Un avantaj important al digitalizării și al inteligenței artificiale este personalizarea învățării. Fiecare elev are propriul ritm de lucru, iar tehnologia permite adaptarea conținutului educațional în funcție de nevoile fiecăruia.

De asemenea, utilizarea tehnologiei digitale dezvoltă competențele digitale ale elevilor încă de la vârste mici. Lecțiile interactive și jocurile educative contribuie la creșterea motivației și a interesului pentru școală.

Limite și riscuri

În ciuda numeroaselor beneficii, digitalizarea și inteligența artificială pot avea și unele limite și riscuri. Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate duce la oboseală, scăderea atenției și reducerea activităților fizice ale copiilor.

Un alt risc este diminuarea interacțiunii directe dintre elevi și profesori, precum și dintre elevi. De aceea, este important ca tehnologia să fie utilizată ca un instrument de sprijin, nu ca un substitut al relațiilor umane.

De asemenea, protejarea datelor personale ale copiilor reprezintă o responsabilitate majoră. Școlile și părinții trebuie să se asigure că platformele digitale utilizate sunt sigure și respectă regulile de confidențialitate.

Digitalizarea și inteligența artificială reprezintă instrumente moderne care pot contribui la îmbunătățirea învățământului primar. Folosite corect și echilibrat, acestea pot sprijini dezvoltarea armonioasă a elevilor și pot face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient.

Bibliografie:

1. Cucuș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014
2. Joița, E., *Instruirea constructivistă – o alternativă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
3. UNESCO, *Artificial Intelligence in Education: Challenges and Opportunities*, 2019.

PRIMUL ATELIER DE MUZICĂ DIN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS „CHANTONS LES DROITS DES ENFANTS, ENCHANTONS LES DROITS DE L'ÂME!”, 23-27 FEBRUARIE 2026, LA LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „FLORIN FLEȘERIU” SEBEȘ

Prof. Popa Diane, Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș

Scena Centrului Cultural „Lucian Blaga” din Sebeș a devenit în data de 27.02.2026 spațiul unei adevărate sărbători a copilăriei, diversității și artei. Elevii Liceului cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș au susținut spectacolul final al primului Atelier de muzică organizat în cadrul proiectului Erasmus+ KA220-SCH-16C670FB (2025–2027), intitulat „Chantons les droits des enfants, enchantons les droits de l'âme!”.

În această săptămână de vacanță și relaxare pentru majoritatea elevilor și profesorilor, la Sebeș, la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș, s-a demarat un prim atelier de creație muzicală total inedit pentru județul Alba.

Coordonatorul principal al proiectului este Raphy Rafael, compozitor și muzician belgian, născut în Congo din tată belgian și mamă spaniolă. Acesta i-a învățat pe copiii de la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș să aprecieze muzica de calitate, să se bazeze pe inteligența naturală interpretând cu ei melodii din repertoriul francez: *On écrit sur les murs*; *Je chanterai*; *Pachamama* - un cântec care vorbește despre prima noastră mamă, Terra; a învățat cu copiii și cu doamna de limba romani imnul romilor, „Gelem, gelem”; s-a bucurat de vioiciunea și suplețea dansului copiilor romi, dar și de eleganța dansului tradițional românesc. A compus împreună cu Diane Popa o melodie cu ritmuri afrobeat și pop, melodia: „Vocea mea contează-n lume!”, în care se exprimă dorința copilului de a fi auzit cu adevărat, de a primi atenție aici și acum, pentru că fiecare clipă ușor-ușor ne îndepărtează de „cuibul părintesc, protector.”

„În cadrul celor 5 zile de atelier muzical, elevii liceului nostru au avut posibilitatea să înțeleagă un fenomen foarte actual în peisajul mondial: multilingvismul. Au creat și co-creat două cântece în limba română, unul din obiectivele proiectului: „Un copil e o comoară”;

„Vocea mea contează-n lume!”. Aceste cântece sintetizează visurile, ideile, sentimentele lor și nu în ultimul rând, vorbesc despre drepturile copiilor: dreptul la a iubi și a fi iubit; de a respecta și de a fi respectat; de a avea prieteni; de a avea o familie... Împreună cu ei am învățat ce este un microfon condensator, ce înseamnă sincronizarea într-un cor, ce înseamnă să respecti un program și să ai obiective” a afirmat Diane Popa, coordonator proiecte Erasmus+ în cadrul Liceului cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș.

„În școala noastră am auzit vorbindu-se zilele acestea franceză, spaniolă, italiană, engleză, română, romani” a precizat doamna Cornelia Cosma, director adjunct al Liceului cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș.

„Chantons les droits de l'enfant, en-chantons les droits de l'âme” este un amplu proiect de cooperare și parteneriat educațional european dedicat promovării **drepturilor copilului prin artă și expresie muzicală**. Se desfășoară în parteneriat cu cinci țări vorbitoare de limbi romanice: Belgia, Italia, Portugalia, România, Spania, între 7 școli europene și organizația Muzaïka ASBL din Belgia.

Coordonatorul principal este Muzaïka - ASBL, o structură de tip iceberg, o organizație nonprofit, care colaborează cu Ministerul Culturii. Raphaël Marchal este directorul și creatorul artistic de la Muzaïka, iar Lucie Collet, responsabil comunicare și promovare Muzaïka.

Partenerii din proiect sunt două școli belgiene care au lucrează cu copii cu nevoi speciale: Școala Leona Platel, Liège, Belgia, reprezentată de Sabrina Lapichino și Ecole Jeanne Rombaut, Liège, reprezentată de Laurence Volante.

Un alt partener dintr-o țară latină este Școala ICS Atavilla Miliția, Sicilia, Italia, reprezentată de Maria Giuseppe Marino și Alessia Maione.

Școala CEIP Pines Morata, Almeria, Spania este reprezentată de

Iar din Portugalia, Ecole Agrupamento de Escolas de Canedo, Portugalia este reprezentată de Ana Morais și Marco Miranda.

Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș, România este reprezentat de Diane Popa și Petre Căian.

Sub titlul „Chantons les droits de l'enfant, en-chantons les droits de l'enfant”, inițiativa reunește profesori, specialiști în educație și elevi într-o serie de activități menite să dezvolte creativitatea, sensibilitatea culturală și conștientizarea valorilor fundamentale ale copilăriei; activitățile derulate în cadrul atelierelor de muzică, mișcare, expresivitate corporală și producție artistică, explorează modalități inovatoare de a integra educația prin artă în procesul de învățare.

Activitățile din această săptămână au pus accent pe **incluziune, comunicare interculturală și diversitate lingvistică**, oferind copiilor experiențe de învățare colaborativă în limbile francofone ale partenerilor.

Cadrele didactice care au participat la acest atelier: Popa Diane, Ursu Lidia, Popa Adela, Petre Căian, Oana Varga și Moldovan Nicoleta au beneficiat de formări axate pe pedagogii moderne, educație emoțională, dezvoltarea empatiei și metode ludice de predare. Activitățile au urmărit schimbul de bune practici pentru un mediu educațional mai deschis, mai creativ și mai prietenos pentru elevi.

Proiectul evidențiază importanța artei ca instrument universal de comunicare și ca mijloc de sensibilizare asupra **drepturilor copilului**, contribuind la „un mai bine împreună” în comunitățile școlare din toate țările participante.

Cele două cântece create la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș, România („Un copil este o comoară” și „Vocea mea contează-n lume!”) vor fi traduse în franceză, engleză, spaniolă, italiană, portugheză, română.

Raphaël Marshal a pregătit copiii să interpreteze acompaniați de el la chitară șase cântece (cinci francofone, unul în limba română compus de Diane Popa și acesta) pe care le-au prezentat azi, 27 februarie 2026, la Centrul Cultural „Lucian Blaga” din Sebeș în fața: domnului viceprimar,

Dorin Albu; a domnului director, prof. Doru Oancea; a doamnei director adjunct prof. Cornelia Cosma; în fața domnilor profesori, a părinților și a altor invitați.

Spectacolul a fost întregit de un dans din folclorul românesc coordonat de Moldovan Nicoleta și Oana Varga, avându-i protagoniști pe următorii elevi: Țăran Marius, Toader Alexandra, Sora Raluca și Fabian Lazăr; un dans specific culturii rome, coordonați de Căian Petre și de Lidia Ursu; imnul romilor, „Gelem, gelem” coordonat de prof. de limba romani, Lidia Ursu; un cântec de cătănie interpretat de elevul Fabian Lazăr și parada costumelor, coordonat de mediatorul pentru romi, Căian Petre.

Spectacolul acesta orchestrat pe scena din Sebeș și toate celelalte produse artistice vor fi incluse în spectacolul final din 2027, în Belgia, la Liège.

În noiembrie 2026, 5 elevi și trei profesori de la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș, România vor participa la spectacolul comun din Sicilia Alta Milica, Italia.

Iar, în ianuarie 2027, toate cele 7 școli din cele 5 țări partenere vor susține spectacolul orchestrat la Sebeș, în România.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SIMULTAN ÎN MEDIUL RURAL DIN ROMÂNIA STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv. primar Toma Garofița Ramona, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Bucium

Învățământul simultan reprezintă o formă specifică de organizare a procesului educațional în mediul rural, determinată de scăderea efectivelor de elevi și de particularitățile socio-demografice ale comunităților. Prezentul studiu își propune să analizeze eficiența acestui tip învățământ, din perspectiva practicilor didactice utilizate și a rezultatelor obținute de elevi. Cercetarea evidențiază atât dificultățile întâmpinate de cadrele didactice, cât și avantajele pedagogice ale învățării în contexte multigrad. Rezultatele indică faptul că, în ciuda constrângerilor, învățământul simultan poate genera contexte de învățare valoroase, dacă este susținut prin politici educaționale adecvate și formare profesională continuă.

Învățământul simultan, cunoscut și sub denumirea de învățământ multigrad, constituie o realitate educațională importantă în zonele rurale din România. Acesta apare ca o soluție organizatorică, în condițiile în care numărul redus de elevi nu permite funcționarea claselor independente. Deși adesea asociat cu limitări structurale, învățământul simultan oferă și oportunități pentru dezvoltarea unor practici pedagogice inovatoare.

Scopul acestui studiu este de a analiza modul în care învățământul simultan influențează procesul instructiv-educativ, precum și de a identifica strategii eficiente de predare-învățare-evaluare în acest context.

Literatura de specialitate subliniază faptul că învățământul simultan necesită o abordare didactică diferențiată și flexibilă. Conceptul de diferențiere didactică devine central, întrucât profesorul trebuie să răspundă simultan unor nevoi educaționale variate.

De asemenea, teoriile constructiviste susțin importanța interacțiunii sociale de învățare, ceea ce conferă un avantaj al claselor multigrad, unde elevii de vârste diferite pot colabora și învăța unii de la alții.

Studiile internaționale evidențiază faptul că, în anumite condiții, elevii din clase simultane pot obține rezultate comparabile sau chiar superioare celor din clasele tradiționale, în special în ceea ce privește competențele sociale și autonomia în învățate.

Scopul acestei cercetări a fost evaluarea eficienței învățământului simultan în mediul rural, ca metode au fost utilizate chestionarul, observația sistematică, analiza documentelor școlare, testele de evaluare și interviul, pentru un eșantion de 10 cadre didactice și 60 de elevi din ciclul primar și gimnazial.

Rezultatele evidențiază dificultăți în gestionarea timpului și necesitatea utilizării strategiilor diferențiate, dar și beneficii în dezvoltarea autonomiei elevilor, dar și necesitatea dezvoltării resurselor didactice și a formării continue.

Analiza realizată în cadrul acestui studiu confirmă faptul că învățământul simultan reprezintă o realitate complexă a sistemului educațional românesc, care nu poate fi redusă doar la dimensiunea sa problematică. Deși este adesea perceput ca o soluție de compromis, determinată de constrângeri demografice și economice, rezultatele cercetării arată că acesta poate deveni un cadru educațional eficient și chiar valoros, în anumite condiții.

Un prim aspect important evidențiat este rolul esențial al cadrului didactic. Competențele pedagogice, capacitatea de organizare și flexibilitatea acestuia influențează în mod direct calitatea actului educațional. Profesorul din învățământul simultan trebuie să fie nu doar un bun transmițător de informații, ci și un manager al învățării, capabil să coordoneze simultan activități diferite și să stimuleze autonomia elevilor.

În al doilea rând, studiul subliniază importanța strategiilor de diferențiere didactică. Adaptarea conținuturilor, utilizarea sarcinilor individualizate și alternarea activităților frontale cu cele independente contribuie semnificativ la eficiența procesului de învățare. În acest sens, învățământul simultan poate deveni un mediu favorabil dezvoltării competențelor de autoînvățare și responsabilitate.

De asemenea, interacțiunea dintre elevi de vârste diferite constituie un avantaj pedagogic major. Elevii mari pot deveni resurse de sprijin pentru cei mici, consolidându-și în același timp propriile cunoștințe. Acest tip de învățare colaborativă contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și la crearea unui climat educațional pozitiv.

Cu toate acestea, nu pot fi ignorate dificultățile semnalate: lipsa materialelor didactice adaptate, suprasolicitarea cadrelor didactice și accesul limitat la resurse educaționale. Aceste aspecte evidențiază necesitatea unei intervenții sistemice, care să includă politici educaționale coerente, investiții în infrastructura școlară și programe de formare continuă cu accent pe învățământul simultan.

În perspectivă, optimizarea învățământului simultan presupune: elaborarea unor curriculumuri flexibile și adaptate; dezvoltarea de auxiliare didactice specifice; integrarea tehnologiei în procesul educațional și sprijin instituțional constant pentru cadrele didactice din mediul rural.

În concluzie, învățământul simultan nu trebuie privit exclusiv ca o formă inferioară de organizare școlară, ci ca o oportunitate de inovare pedagogică. Valorificarea potențialului său depinde de modul în care este susținut la nivel instituțional și de capacitatea cadrelor didactice de a transforma constrângerile în resurse educaționale.

Bibliografie

1. Cuceș C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
2. Ionescu, M., & Radu I. (2001). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Dacia.
3. Ministerul Educației (2017). *Ghid pentru organizarea învățământului simultan*. București.
4. Piaget, J. (1970). *Psychology of Intelligence*. London: Routledge.
5. Păun, E. (2008). *Școala – abordare sociopedagogică*. Iași: Polirom.

EXPERIMENTE CHIMICE – ACTIVITATE PRACTICĂ ÎN CADRUL PROGRAMULUI „ȘCOALA ALTFEL” ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL

Prof. Zoltan Rodica-Virginia, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

Motto:

„Spune-mi și voi uita, arată-mi și îmi voi aminti, implică-mă și voi învăța.” – Confucius

Introducere

În cadrul programului „Școala Altfel”, activitățile practice și interactive au un rol esențial în stimularea interesului elevilor pentru învățare, mai ales în contextul învățământului special, unde metodele intuitive și experiențiale contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă, senzorială și socio-emoțională.

Activitatea intitulată „Experimente chimice” s-a desfășurat pe parcursul a 3 ore, cu elevi de clasa I – învățământ special, având dizabilități grave, profunde și asociate. Activitatea a fost concepută sub forma unor experimente simple, sigure și atractive, menite să stimuleze curiozitatea și participarea activă a elevilor.

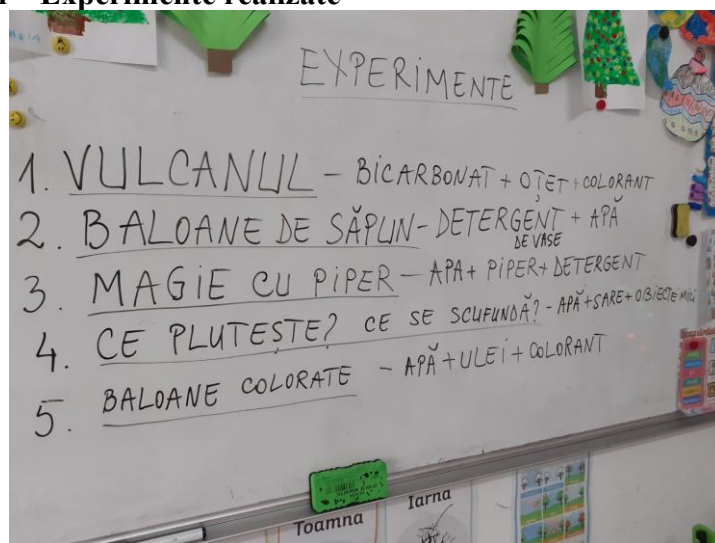
Scopul activității a constat în stimularea interesului pentru cunoaștere prin participarea la experimente simple, dezvoltarea capacității de observare și formarea unor comportamente de cooperare și implicare în activități practice, adaptate elevilor cu dizabilități grave, profunde și asociate.

Obiectivele activității

Printre obiectivele generale se numără: dezvoltarea capacității de explorare senzorială și practică; stimularea atenției și a concentrării pe sarcini simple; formarea deprinderilor de lucru în grup; dezvoltarea comunicării verbale și nonverbale; crearea unei atmosfere pozitive, relaxante și motivante pentru învățare.

Obiectivele specifice sunt: observarea modificărilor simple produse prin amestecarea unor substanțe; participarea activă la realizarea experimentelor, cu sprijin; denumirea sau indicarea materialelor folosite; manifestarea curiozității și a interesului față de activitate; respectarea unor reguli simple de lucru; cooperarea cu cadrul didactic și cu colegii; exprimarea emoțiilor și reacțiilor în timpul experimentelor.

Descrierea activității – Experimente realizate

1. Vulcanul

Materiale necesare: bicarbonat de sodiu, oțet, colorant alimentar, pahar, instrument de amestecat. Elevii au observat reacția dintre bicarbonat și oțet, care a produs spumă colorată asemănătoare unei erupții vulcanice. Activitatea a stârnit entuziasm și curiozitate, fiind foarte atractivă vizual.

2. Baloane de săpun

Materiale necesare: detergent de vase, apă, pahar, instrument de suflat. Elevii au realizat soluția pentru baloane și au suflat pentru a forma bule de săpun. Activitatea a contribuit la dezvoltarea coordonării și la crearea unei atmosfere relaxante și vesele.

3. Magie cu piper

Materiale necesare: apă, piper, detergent de vase, vas de amestecare. Piperul presărat pe apă s-a îndepărtat instant atunci când s-a adăugat detergent. Elevii au fost surprinși de efectul produs și au participat cu interes la experiment.

4. Ce plutește, ce se scufundă?

Materiale necesare: apă, sare, obiecte mici (orez, paste, semințe), vas, instrument de amestecat. Elevii au observat diferența dintre plutire și scufundare și au participat activ la introducerea obiectelor în apă, fiind încurajați să observe schimbările.

5. Baloane colorate

Materiale necesare: apă, ulei, colorant alimentar, borcan transparent, instrument de amestecat. Elevii au urmărit formarea picăturilor colorate care se deplasau prin ulei, experimentul fiind atractiv vizual și potrivit pentru stimularea atenției.

Rezultatele activității

Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă pozitivă, relaxată și motivantă, elevii manifestând interes crescut pentru experimente.

Participarea directă la activități a determinat: creșterea nivelului de implicare; îmbunătățirea cooperării între elevi; manifestarea emoțiilor pozitive (bucurie, surpriză, curiozitate); menținerea atenției pentru perioade mai lungi decât în activitățile obișnuite.

Elevii au răspuns favorabil stimulilor vizuali și senzoriali, iar experimentele simple au fost adaptate nivelului lor de înțelegere, ceea ce a contribuit la succesul activității.

Concluzii

Activitatea „Experimente chimice” realizată în cadrul programului „Școala Altfel” a demonstrat că metodele practice și interactive sunt deosebit de eficiente în lucrul cu elevii din învățământul special cu dizabilități grave, profunde și asociate.

Experimentele simple, sigure și atractive au stimulat participarea activă, au creat o atmosferă plăcută și au favorizat dezvoltarea abilităților cognitive, motrice și sociale.

Astfel de activități contribuie la crearea unui climat educațional pozitiv și la formarea unor experiențe de învățare semnificative, adaptate nevoilor individuale ale elevilor, demonstrând că învățarea prin experiment și joc reprezintă o metodă eficientă în procesul instructiv-educativ din învățământul special.

INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE: CODAREA CA LIMBAJ AL VIITORULUI

*Prof. Huștiuc Nicoleta, GPP Vinerea / Colegiul Național „David Prodan” Cugir
Partener eTwinning și școală EU Code Week*

Integrarea gândirii computaționale în educația timpurie reprezintă o direcție importantă în dezvoltarea competențelor secolului XXI. Prezentul referat analizează modul în care activitățile de codare fără calculator (Unplugged Coding) pot fi integrate în activitățile din grădiniță pentru a dezvolta gândirea logică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Studiul prezintă exemple de bune practici implementate la GPP Vinerea, în cadrul proiectelor educaționale internaționale și al activităților interdisciplinare.

Educația timpurie are un rol esențial în formarea competențelor cognitive și sociale ale copiilor. În contextul transformărilor tehnologice actuale, este necesar ca sistemul educațional să ofere oportunități de dezvoltare a gândirii logice și algoritmice încă din primii ani de școlarizare.

Codarea, în sensul ei educațional, nu presupune neapărat utilizarea computerului, ci dezvoltarea gândirii computaționale. Prin activități ludice, bazate pe explorare și joc, copiii pot învăța concepte precum secvențialitatea, algoritmi sau rezolvarea de probleme.

La GPP Vinerea, aceste concepte sunt introduse prin activități de **Unplugged Coding**, care combină mișcarea, storytelling-ul și explorarea mediului înconjurător.

1. Codarea fără calculator – o metodă inovatoare în educația timpurie

Metoda **Unplugged Coding** reprezintă o abordare pedagogică prin care conceptele fundamentale ale programării sunt introduse fără utilizarea tehnologiei digitale.

În cadrul activităților desfășurate la grădiniță, codarea este integrată în toate etapele procesului didactic.

Predarea

Conceptul de algoritm este introdus prin povești, jocuri de mișcare și activități practice. Copiii învață că orice acțiune poate fi descrisă printr-o succesiune de pași logici.

Învățarea

Copiii sunt încurajați să descompună problemele în pași mai mici și să construiască soluții pas cu pas. Activitățile includ trasee pe grile desenate pe covor, jocuri de orientare și provocări logice.

Evaluarea

Evaluarea se realizează prin activități practice în care copiii trebuie să creeze sau să urmeze trasee de codare, demonstrând astfel înțelegerea conceptelor.

2. Integrarea storytelling-ului în activitățile de codare

Un element important al metodologiei utilizate este integrarea literaturii pentru copii în activitățile de codare.

Un exemplu relevant este activitatea inspirată din cartea **The Very Hungry Caterpillar**, scrisă de **Eric Carle**.

Desfășurarea activității

1. Copiii ascultă povestea și identifică personajele și elementele principale.
2. Pe covorul grupei este realizată o hartă reprezentând traseul personajului.
3. Copiii creează algoritmi simpli pentru a ajuta personajul să ajungă la diferite obiective.
4. Dacă apar erori, copiii identifică și corectează traseul, proces similar conceptului de debugging din programare.

Această metodă contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice, logice și sociale ale copiilor.

3. Proiectele internaționale și colaborarea educațională

Participarea la proiecte internaționale oferă oportunități importante pentru dezvoltarea activităților inovatoare în educație.

În cadrul proiectelor **eTwinning**, copiii participă la activități colaborative cu parteneri din alte țări europene.

Un exemplu este proiectul „**Trăistuța cu Tradiții**”, în cadrul căruia elementele culturale românești devin puncte de reper într-un algoritm de navigare. Copiii creează trasee de codare care includ simboluri tradiționale precum măștișorul sau ia.

De asemenea, participarea la **EU Code Week** permite organizarea de evenimente educaționale dedicate codării, înscrise pe harta europeană a inițiativelor educaționale.

4. Implicarea comunității educaționale

Activitățile de codare contribuie la consolidarea relației dintre școală și familie.

Implicarea părinților

Părinții pot observa progresul copiilor prin prezentări, fotografii și expoziții ale activităților realizate.

Activități comune

Evenimentele educaționale de tip „Open Day” oferă părinților posibilitatea de a participa la activități de codare alături de copii.

Această colaborare consolidează parteneriatul educațional și contribuie la susținerea dezvoltării copiilor.

5. Mentoratul între egali

Un aspect important al activităților este colaborarea dintre copii.

Copiii care au dobândit mai rapid anumite competențe îi sprijină pe colegii lor în parcurgerea traseelor de codare. Acest tip de mentorat contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă și a abilităților de comunicare.

Prin această abordare, procesul de învățare devine unul colaborativ și participativ.

Integrarea codării în educația timpurie contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viitor: gândirea logică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Experiența GPP Vinerea demonstrează că activitățile de **Unplugged Coding** pot fi integrate cu succes în activitățile didactice prin metode interactive precum storytelling-ul, jocul și explorarea.

Prin participarea la proiecte internaționale și prin implicarea comunității educaționale, instituția își propune să devină un spațiu de inovație pedagogică, în care codarea reprezintă un instrument de alfabetizare funcțională pentru secolul XXI.

CODARE BUCHETUL PENTRU
MAMA/ACTIVITATE
COLABORATIVA CU PARINTII SI
COPIII, MARTIE 2026

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA ELEVII CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. Ionel Claudia-Sabina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

Cuprins

1. Introducere
2. Particularități ale dezvoltării limbajului la elevii cu cerințe educaționale speciale
3. Învățarea prin joc în perspectiva psihopedagogică
4. Învățarea multisenzorială și rolul obiectelor concrete
5. Rolul jocului de rol în dezvoltarea limbajului și a competențelor socio-emoționale
6. Exemple de bune practici în utilizarea jocului didactic
7. Impactul utilizării jocului asupra elevilor cu cerințe educaționale speciale
8. Recomandări metodologice pentru cadrele didactice
9. Concluzii

Bibliografie

Rezumat

Prezentul articol evidențiază rolul jocului didactic în dezvoltarea limbajului la elevii cu cerințe educaționale speciale, subliniind importanța utilizării unor metode interactive și adaptate nevoilor individuale ale acestora. Sunt analizate repere teoretice relevante din perspectiva psihopedagogică,

cu accent pe contribuțiile lui Lev Vygotsky, Jean Piaget și Jerome Bruner, care susțin rolul jocului în dezvoltarea cognitivă și lingvistică.

Articolul pune în evidență eficiența jocului de rol și a învățării multisenzoriale în stimularea comunicării funcționale, în dezvoltarea vocabularului și în formarea competențelor socio-emoționale. De asemenea, sunt prezentate exemple de bune practici din activitatea didactică, adaptate elevilor cu deficiențe neuromotorii și a celor cu deficiențe de vedere.

Rezultatele evidențiază impactul pozitiv al utilizării jocului asupra participării active, autonomiei și relațiilor sociale ale elevilor. În concluzie, jocul didactic reprezintă un instrument esențial în educația specială, contribuind la dezvoltarea armonioasă și la integrarea socială a elevilor.

Cuvinte-cheie

joc didactic; dezvoltarea limbajului; cerințe educaționale speciale; joc de rol; învățare multisenzorială; comunicare funcțională; adaptare curriculară

1. Introducere

Dezvoltarea limbajului reprezintă un element fundamental în evoluția globală a copilului, având un rol esențial în formarea competențelor de comunicare, în integrarea socială și în procesul de învățare. În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, achiziția limbajului poate fi afectată de diverse dificultăți de natură cognitivă, senzorială sau socio-emoțională, ceea ce impune utilizarea unor strategii didactice adaptate și eficiente.

În acest context, jocul didactic se evidențiază ca o metodă de intervenție deosebit de valoroasă, datorită caracterului său motivant, accesibil și flexibil. Prin intermediul jocului, elevii sunt implicați activ în procesul de învățare, într-un cadru securizant și stimulat, care facilitează exprimarea liberă, experimentarea și consolidarea achizițiilor lingvistice.

De asemenea, utilizarea jocului în activitatea didactică permite adaptarea conținuturilor la nivelul de dezvoltare al elevilor, valorificând particularitățile individuale și încurajând participarea activă. În special în învățământul special, jocul devine un instrument esențial nu doar pentru dezvoltarea limbajului, ci și pentru formarea competențelor sociale și emoționale.

Prezentul articol își propune să evidențieze rolul jocului didactic în dezvoltarea limbajului la elevii cu cerințe educaționale speciale, prin valorificarea unor repere teoretice relevante și prin prezentarea unor exemple de bune practici aplicate în activitatea didactică.

2. Particularități ale dezvoltării limbajului la elevii cu cerințe educaționale speciale

Limbajul reprezintă un sistem complex de comunicare, alcătuit din simboluri și reguli, prin intermediul căruia individul își exprimă gândurile, emoțiile și intențiile, facilitând interacțiunea cu mediul social. Acesta include atât componenta receptivă (înțelegerea mesajelor), cât și componenta expresivă (producerea mesajelor), fiind strâns corelat cu dezvoltarea cognitivă și socio-emoțională a copilului (Jean Piaget, 1970, p. 92).

În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, dezvoltarea limbajului poate prezenta întârzieri sau particularități semnificative, determinate de natura și severitatea deficienței. Aceste dificultăți se pot manifesta la nivel fonetic-fonologic (pronunție deficitară), lexical (vocabular redus), morfosintactic (structuri gramaticale simple sau incorecte) și pragmatic (utilizarea inadecvată a limbajului în contexte sociale) (Alois Gherguț, 2016, p. 48).

Elevii cu deficiențe intelectuale sau cu întârzieri în dezvoltare pot avea dificultăți în înțelegerea și utilizarea limbajului abstract, preferând structuri concrete și repetitive. De asemenea, elevii cu deficiențe de vedere pot întâmpina dificultăți în formarea reprezentărilor mentale, ceea ce influențează dezvoltarea vocabularului și a conceptelor spațiale (UNESCO, 2009, p. 21).

Un alt aspect important îl reprezintă impactul acestor dificultăți asupra comunicării funcționale și a relaționării sociale. Limitările în exprimare pot conduce la frustrare, comportamente de evitare sau

dificultăți de integrare în grup, ceea ce subliniază necesitatea utilizării unor metode didactice adaptate, centrate pe nevoile individuale ale elevilor (Lev Vygotsky, 1978, p. 85).

În acest context, jocul didactic devine un instrument eficient de stimulare a limbajului, oferind oportunități variate de exersare a comunicării într-un cadru natural, atractiv și lipsit de presiune.

3. Învățarea prin joc în perspectiva psihopedagogică

Învățarea prin joc ocupă un loc central în abordările psihopedagogice moderne, fiind considerată un mecanism esențial în dezvoltarea cognitivă, socială și lingvistică a copilului. În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, jocul devine nu doar o activitate recreativă, ci un instrument didactic fundamental, care facilitează accesul la învățare și sprijină dezvoltarea globală.

Din perspectiva teoriei socio-culturale, Lev Vygotsky subliniază rolul jocului în crearea „zonei dezvoltării proximale”, în care copilul poate realiza sarcini cu sprijinul adultului sau al unui coleg mai competent. În acest context, jocul permite interiorizarea normelor sociale și dezvoltarea limbajului prin interacțiune și cooperare (Vygotsky, 1978, p. 85). Astfel, activitățile ludice oferă oportunități autentice de comunicare, în care limbajul este utilizat funcțional și adaptat situațiilor concrete.

De asemenea, Jean Piaget evidențiază importanța jocului simbolic în dezvoltarea gândirii copilului. Prin imitare și reprezentare, copilul își construiește propriile structuri cognitive și își dezvoltă capacitatea de a utiliza limbajul în mod creativ (Piaget, 1970, p. 92). În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, jocul simbolic trebuie adaptat nivelului de dezvoltare, pentru a facilita accesul la experiențe semnificative și pentru a susține înțelegerea realității.

În completarea acestor perspective, Jerome Bruner susține rolul învățării prin descoperire, evidențiind faptul că elevul își construiește cunoașterea prin acțiune, explorare și interacțiune directă cu mediul (Bruner, 1966, p. 110). Această abordare este deosebit de relevantă pentru elevii cu deficiențe severe sau deficiențe de vedere, pentru care experiențele concrete și manipularea obiectelor constituie baza învățării.

Prin urmare, jocul didactic, în diversele sale forme, creează contexte favorabile dezvoltării limbajului, oferind elevilor posibilitatea de a exersa comunicarea într-un mod natural, motivant și adaptat nevoilor individuale. În plus, caracterul flexibil al jocului permite diferențierea și individualizarea intervenției educaționale, aspect esențial în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale.

4. Învățarea multisenzorială și rolul obiectelor concrete

Învățarea multisenzorială reprezintă o abordare educațională care implică stimularea simultană a mai multor canale perceptivă – vizual, auditiv, tactil și kinestezic – facilitând astfel procesul de înțelegere și memorare. Această metodă este deosebit de eficientă în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, întrucât permite adaptarea conținuturilor la stilurile individuale de învățare și la particularitățile fiecărui elev.

Potrivit lui Alois Gherguț, utilizarea unei abordări multisenzoriale contribuie la consolidarea achizițiilor cognitive și la creșterea nivelului de implicare al elevilor în activitățile didactice (Gherguț, 2016, p. 48). Prin activarea simultană a mai multor simțuri, informațiile sunt procesate mai eficient, ceea ce facilitează învățarea și transferul cunoștințelor în contexte variate.

Un rol esențial în cadrul acestei abordări îl au obiectele concrete, care sprijină formarea reprezentărilor mentale și dezvoltarea gândirii. Pentru elevii cu dificultăți de învățare sau cu deficiențe intelectuale, manipularea directă a obiectelor contribuie la înțelegerea conceptelor abstracte, transformând învățarea într-o experiență accesibilă și semnificativă.

În cazul elevilor cu deficiențe de vedere, utilizarea materialelor tactile devine indispensabilă. Conform recomandărilor UNESCO, manipularea obiectelor și explorarea tactilă compensează lipsa stimulilor vizuali și contribuie la dezvoltarea percepției kinestezice și a orientării spațiale

(UNESCO, 2009, p. 21). Astfel, experiențele senzoriale directe facilitează nu doar învățarea conceptelor, ci și dezvoltarea limbajului, prin asocierea cuvintelor cu experiențe concrete.

Integrarea învățării multisenzoriale în activitățile ludice amplifică eficiența intervenției educaționale, oferind elevilor oportunitatea de a învăța prin explorare, acțiune și interacțiune. În acest mod, limbajul este dezvoltat într-un context natural și funcțional, în care elevii sunt implicați activ și motivați să participe.

5. Rolul jocului de rol în dezvoltarea limbajului și a competențelor socio-emoționale

Jocul de rol reprezintă o metodă didactică valoroasă în activitatea cu elevii cu cerințe educaționale speciale, oferind un cadru structurat, dar flexibil, în care aceștia pot exersa comunicarea și interacțiunea socială. Prin simularea unor situații din viața reală, elevii sunt implicați activ în utilizarea limbajului, dezvoltându-și atât competențele de exprimare, cât și pe cele de înțelegere.

Din perspectiva teoriei socio-culturale, Lev Vygotsky evidențiază faptul că interacțiunea socială joacă un rol esențial în dezvoltarea limbajului și a funcțiilor psihice superioare. În cadrul jocului de rol, elevii beneficiază de un mediu predictibil și securizant, care reduce anxietatea față de situațiile noi și încurajează participarea activă (Vygotsky, 1978, p. 86).

Jocul de rol permite exersarea limbajului funcțional, prin utilizarea unor structuri lingvistice specifice diferitelor contexte sociale. Elevii învață să formuleze cereri, să răspundă la întrebări, să inițieze și să mențină conversații, dezvoltând astfel competențe esențiale pentru integrarea socială. În același timp, aceștia își dezvoltă capacitatea de a înțelege reguli sociale, de a coopera și de a-și regla comportamentul în funcție de context.

Potrivit lui Alois Gherguț, activitățile bazate pe joc contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și a autonomiei personale, având un impact pozitiv asupra comportamentului adaptativ (Gherguț, 2016, p. 50). Astfel, jocul de rol devine un instrument eficient nu doar pentru dezvoltarea limbajului, ci și pentru formarea competențelor socio-emoționale.

În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, utilizarea jocului de rol necesită adaptarea scenariilor la nivelul de dezvoltare al acestora, precum și utilizarea unor suporturi concrete și vizuale. Repetarea scenariilor și ghidarea atentă din partea cadrului didactic contribuie la consolidarea achizițiilor și la creșterea gradului de independență al elevilor.

Prin urmare, jocul de rol facilitează dezvoltarea limbajului într-un mod natural și funcțional, oferind elevilor oportunitatea de a învăța prin experiență directă, într-un mediu sigur și motivant.

6. Exemple de bune practici în utilizarea jocului didactic

Utilizarea jocului didactic în activitatea cu elevii cu cerințe educaționale speciale presupune adaptarea situațiilor de învățare la nevoile și nivelul de dezvoltare al acestora. În cadrul activității didactice, jocul de rol a fost utilizat în mod constant în lucrul direct cu elevii cu deficiențe neuromotorii și cu deficiențe de vedere, fiind adaptat particularităților fiecărei categorii.

Jocul de rol oferă contexte autentice de exersare a limbajului funcțional, contribuind la dezvoltarea comunicării, a autonomiei personale și a comportamentelor sociale adecvate.

6.1. Activități realizate cu elevi cu deficiențe neuromotorii

În lucrul cu elevii cu deficiențe neuromotorii, activitățile au fost structurate astfel încât să faciliteze participarea activă, în ciuda limitărilor motrice, prin utilizarea unor materiale accesibile și prin adaptarea sarcinilor de lucru.

Joc de rol „La magazin”

Obiectiv:

Dezvoltarea limbajului funcțional prin formularea de cereri și utilizarea formulelor de politețe.

Materiale:

Produse reale sau jucării (alimente, obiecte uzuale), bani simbolici, coș de cumpărături.

Desfășurare:

Elevii sunt implicați într-un scenariu de cumpărături, în care își asumă roluri (client, vânzător). Activitatea este adaptată prin poziționarea materialelor la îndemână și prin sprijin fizic sau verbal. Elevii exersează formule de salut, solicitarea unui produs și schimbul simbolic de bani.

Rezultate observate:

Creșterea inițiativei în comunicare, îmbunătățirea utilizării limbajului funcțional și dezvoltarea interacțiunii sociale.

Joc de rol „La masă”**Obiectiv:**

Dezvoltarea vocabularului și a comunicării în contexte cotidiene.

Materiale:

Tacâmuri reale, veselă, alimente (reale sau de jucărie).

Desfășurare:

Se simulează servirea mesei, cu adaptarea materialelor pentru a facilita manipularea. Elevii sunt încurajați să denumească obiectele, să formuleze cereri și să respecte reguli simple.

Rezultate observate:

Îmbunătățirea vocabularului activ, creșterea autonomiei și consolidarea rutinelor zilnice.

Joc de rol „La doctor”**Obiectiv:**

Reducerea anxietății și dezvoltarea exprimării emoțiilor și nevoilor.

Materiale:

Trusă medicală de jucărie sau obiecte reale.

Desfășurare:

Elevii participă la simularea unei consultații medicale, cu sprijin adaptat (ghidare verbală, suport fizic). Sunt încurajați să descrie stări și să răspundă la întrebări simple.

Rezultate observate:

Reducerea comportamentelor de evitare, creșterea încrederii și dezvoltarea limbajului expresiv.

6.2. Activități realizate cu elevi cu deficiențe de vedere

În cazul elevilor cu deficiențe de vedere, activitățile au fost adaptate prin utilizarea suportului tactil și prin accentuarea experiențelor senzoriale directe.

Jocuri de rol bazate pe povestiri**Obiectiv:**

Dezvoltarea limbajului descriptiv și a înțelegerii narative.

Materiale:

Obiecte tactile, jucării de pluș, materiale cu texturi diferite.

Desfășurare:

Povestirile sunt simplificate și transformate în scenarii de joc. Elevii explorează obiectele și sunt încurajați să descrie ceea ce simt, asociind experiențele tactile cu limbajul.

Rezultate observate:

Dezvoltarea vocabularului descriptiv și creșterea implicării în activitate.

Activități de explorare tactilă**Obiectiv:**

Stimularea limbajului prin experiențe senzoriale directe.

Materiale:

Obiecte cu forme și texturi variate.

Desfășurare:

Elevii manipulează obiecte și sunt ghidați să le descrie, să le compare și să le recunoască.

Rezultate observate:

Îmbunătățirea orientării spațiale și dezvoltarea capacității de exprimare.

Aceste exemple evidențiază faptul că jocul didactic, adaptat corespunzător, poate deveni un instrument eficient în stimularea limbajului și în dezvoltarea competențelor funcționale ale elevilor cu cerințe educaționale speciale, indiferent de tipul deficienței.

7. Impactul utilizării jocului asupra elevilor cu cerințe educaționale speciale

Implementarea sistematică a jocului didactic în activitatea instructiv-educativă a avut un impact semnificativ asupra dezvoltării elevilor cu cerințe educaționale speciale, atât la nivel lingvistic, cât și la nivel socio-emoțional și comportamental.

Astfel, s-a observat o creștere vizibilă a participării active a elevilor în cadrul activităților, aceștia manifestând un interes sporit și o implicare mai mare în sarcinile propuse. Caracterul ludic al activităților a contribuit la reducerea anxietății și la crearea unui climat educațional pozitiv, favorabil învățării.

De asemenea, utilizarea jocului de rol a facilitat dezvoltarea comunicării funcționale, elevii reușind să utilizeze limbajul în contexte reale sau simulate, să formuleze cereri, să răspundă la întrebări și să inițieze interacțiuni. În paralel, s-a constatat o reducere a comportamentelor de evitare și o creștere a încrederii în sine.

Un alt efect important îl reprezintă dezvoltarea autonomiei personale, elevii devenind mai independenți în realizarea sarcinilor și mai capabili să se adapteze la situații cotidiene. Totodată, relațiile sociale dintre elevi s-au îmbunătățit, aceștia manifestând comportamente mai adecvate și o mai bună capacitate de cooperare.

Interesul și bucuria manifestate de elevi în timpul activităților confirmă eficiența jocului didactic ca metodă de intervenție în educația specială, evidențiind rolul său esențial în dezvoltarea limbajului și în formarea competențelor necesare integrării sociale.

8. Recomandări metodologice pentru cadrele didactice

Pentru valorificarea eficientă a jocului didactic în dezvoltarea limbajului la elevii cu cerințe educaționale speciale, este necesară respectarea unor principii metodologice care să asigure adaptarea activităților la particularitățile individuale ale elevilor.

În primul rând, este importantă alegerea unor scenarii de joc relevante pentru viața cotidiană a elevilor. Situațiile familiare, precum cele din mediul familial sau social, facilitează înțelegerea și utilizarea limbajului funcțional, contribuind la transferul achizițiilor în contexte reale.

De asemenea, utilizarea obiectelor concrete și a suportului senzorial reprezintă un element esențial, în special în cazul elevilor cu dificultăți de învățare sau cu deficiențe de vedere. Integrarea materialelor tactile și a experiențelor multisenzoriale sprijină formarea reprezentărilor mentale și dezvoltarea vocabularului.

Structurarea clară a etapelor activității este un alt aspect important, întrucât elevii cu cerințe educaționale speciale beneficiază de predictibilitate și organizare. Explicarea sarcinilor în pași simpli și utilizarea suportului vizual sau verbal contribuie la creșterea gradului de înțelegere și implicare.

Repetarea scenariilor de joc este necesară pentru consolidarea învățării și pentru dezvoltarea autonomiei. Prin reluarea activităților, elevii dobândesc încredere și își perfecționează abilitățile de comunicare.

Nu în ultimul rând, adaptarea nivelului de complexitate la nevoile și ritmul fiecărui elev este esențială. Diferențierea sarcinilor și oferirea de sprijin individualizat permit participarea activă a tuturor elevilor și contribuie la progresul acestora.

Prin aplicarea acestor recomandări, jocul didactic poate deveni un instrument eficient și accesibil în dezvoltarea limbajului și în sprijinirea integrării elevilor cu cerințe educaționale speciale.

9. Concluzii

Jocul didactic reprezintă o metodă esențială în activitatea instructiv-educativă desfășurată cu elevii cu cerințe educaționale speciale, având un rol semnificativ în dezvoltarea limbajului și a competențelor socio-emoționale. Prin caracterul său interactiv și adaptabil, jocul facilitează implicarea activă a elevilor și creează un mediu favorabil învățării.

Utilizarea jocului de rol și a abordărilor multisenzoriale contribuie la dezvoltarea comunicării funcționale, la îmbunătățirea relațiilor sociale și la creșterea autonomiei personale. Adaptarea activităților la nevoile individuale ale elevilor, precum și utilizarea suportului concret și senzorial, reprezintă condiții esențiale pentru eficiența intervenției didactice.

Exemplele de bune practici prezentate evidențiază faptul că jocul poate fi integrat cu succes în activitatea didactică, indiferent de tipul deficienței, oferind elevilor oportunități reale de învățare și dezvoltare.

În concluzie, valorificarea jocului didactic în învățământul special nu reprezintă doar o strategie eficientă, ci o necesitate, contribuind la formarea unor competențe esențiale pentru integrarea socială și pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor.

Bibliografie

- Bruner, Jerome S. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Gherguț, Alois (2016). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*. Iași: Polirom.
- Piaget, Jean (1970). *Science of Education and the Psychology of the Child*. New York: Viking Press.
- UNESCO (2009). *Policy Guidelines on Inclusion in Education*. Paris: UNESCO.
- Vygotsky, Lev S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

INSTRUMENTE DIGITALE UTILIZATE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE, LA DISCIPLINA COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, CLASA A II-A

Prof. inv. primar Giura Ioana-Clara, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Introducere

Dezvoltarea tehnologiei digitale a influențat semnificativ sistemul educațional modern. În prezent, instrumentele digitale sunt utilizate tot mai des în activitățile didactice, contribuind la diversificarea metodelor de predare și la creșterea interesului elevilor pentru învățare. În învățământul primar, aceste resurse pot sprijini dezvoltarea competențelor de comunicare, citire și scriere într-un mod atractiv și interactiv.

Disciplina **Comunicare în limba română**, predată la clasa a II-a, are rolul de a dezvolta capacitatea elevilor de a înțelege și utiliza corect limba română în diverse situații de comunicare. Utilizarea instrumentelor digitale facilitează accesul la resurse educaționale variate, stimulează participarea activă a elevilor și contribuie la consolidarea cunoștințelor dobândite. Prin urmare, integrarea tehnologiei în procesul educațional reprezintă o oportunitate importantă pentru îmbunătățirea calității învățării și pentru adaptarea procesului didactic la nevoile elevilor din generația digitală.

Rolul instrumentelor digitale în educație

Instrumentele digitale reprezintă aplicații, platforme sau resurse online care pot fi utilizate pentru a sprijini procesul de predare, învățare și evaluare. Acestea permit prezentarea informațiilor într-o formă vizuală și interactivă, ceea ce contribuie la creșterea motivației elevilor.

În învățământul primar, utilizarea tehnologiei trebuie să fie adaptată vârstei elevilor. Activitățile digitale trebuie să fie simple, intuitive și să încurajeze participarea activă. Prin intermediul acestor instrumente, elevii pot învăța prin joc, pot rezolva exerciții interactive și pot colabora cu colegii.

Un avantaj important al instrumentelor digitale este faptul că acestea permit combinarea mai multor tipuri de conținut: text, imagini, sunet și animații. Astfel, procesul de învățare devine mai atractiv și mai eficient. În plus, elevii pot primi feedback imediat asupra răspunsurilor lor, ceea ce contribuie la consolidarea cunoștințelor.

Exemple de instrumente digitale utilizate la disciplina Comunicare în limba română

În procesul de predare a disciplinei Comunicare în limba română pot fi utilizate diverse instrumente digitale care sprijină dezvoltarea competențelor de citire, scriere și exprimare orală.

Platforme educaționale

Platformele educaționale oferă lecții interactive, exerciții și materiale didactice utile pentru activitatea la clasă. Profesorii pot crea activități personalizate, iar elevii pot lucra individual sau în echipă.

Aceste platforme permit:

- realizarea unor teste interactive;
- verificarea rapidă a răspunsurilor;
- monitorizarea progresului elevilor.

Prin utilizarea lor, procesul de evaluare devine mai eficient și mai atractiv pentru copii.

Prezentări interactive

Un alt instrument digital util îl reprezintă prezentările interactive realizate cu ajutorul calculatorului sau al tablei digitale. Prin intermediul acestora, profesorul poate introduce noțiuni noi folosind imagini, animații sau scurte videoclipuri.

De exemplu, în timpul unei lecții despre **povestire**, elevii pot vizualiza imagini care ilustrează acțiunea textului. Acest lucru îi ajută să înțeleagă mai bine conținutul și să își dezvolte imaginația.

Jocuri educaționale digitale

Jocurile educaționale reprezintă una dintre cele mai eficiente metode de învățare pentru elevii din clasele primare. Prin intermediul acestora, copiii pot exersa citirea, formarea cuvintelor sau recunoașterea sunetelor într-un mod distractiv.

Activitățile de tip joc pot include:

- completarea cuvintelor lipsă;
- asocierea imaginilor cu cuvintele corespunzătoare;
- ordonarea propozițiilor pentru a forma un text.

Aceste activități contribuie la dezvoltarea vocabularului și la îmbunătățirea capacității de exprimare.

Resurse multimedia

Resursele multimedia, cum ar fi poveștile audio sau videoclipurile educaționale, pot fi folosite pentru dezvoltarea abilităților de ascultare și înțelegere a mesajului oral. Elevii pot asculta o poveste și apoi pot răspunde la întrebări sau pot povesti conținutul acesteia cu propriile cuvinte.

Aceste activități contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a capacității de exprimare orală.

Avantajele utilizării instrumentelor digitale

Integrarea instrumentelor digitale în activitatea didactică oferă numeroase beneficii atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

În primul rând, tehnologia face procesul de învățare mai atractiv și mai interactiv. Elevii sunt mai motivați să participe la lecții atunci când activitățile includ elemente vizuale și jocuri educaționale.

În al doilea rând, instrumentele digitale facilitează învățarea diferențiată. Profesorul poate adapta activitățile în funcție de nivelul fiecărui elev, oferind exerciții suplimentare celor care au nevoie de mai multă practică.

Un alt avantaj important este accesul rapid la informații și resurse educaționale variate. Profesorii pot utiliza materiale digitale actualizate, iar elevii pot explora conținuturi noi într-un mod interactiv.

Concluzie

Instrumentele digitale reprezintă o resursă importantă pentru modernizarea procesului educațional. În cadrul disciplinei Comunicare în limba română, acestea pot sprijini dezvoltarea competențelor de citire, scriere și exprimare orală într-un mod atractiv și eficient.

Utilizarea platformelor educaționale, a jocurilor interactive și a resurselor multimedia contribuie la creșterea interesului elevilor pentru învățare și la îmbunătățirea rezultatelor școlare. Totuși, este important ca tehnologia să fie utilizată în mod echilibrat, ca suport pentru activitățile didactice, fără a înlocui metodele tradiționale de predare.

Prin combinarea metodelor clasice cu instrumentele digitale, profesorii pot crea un mediu educațional modern, adaptat nevoilor elevilor din societatea actuală.

Bibliografie

1. Ministerul Educației Naționale. **Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română – clasele I-II**. București, 2013.
2. Cucuș, Constantin. **Pedagogie**. Editura Polirom, Iași, 2014.
3. Ionescu, Miron; Radu, Ion. **Didactica modernă**. Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
4. Cerghit, Ioan. **Metode de învățământ**. Editura Polirom, Iași, 2006.
5. Platforme educaționale și resurse digitale utilizate în educația online.

STAREA DE BINE ÎN ȘCOALĂ

Prof. învă. primar Burz Valentina, Școala Gimnazială Vidra

„Buna dispoziție în clasă trebuie să fie un mijloc; cu alte cuvinte, scopul ei este acela de a sprijini atingerea obiectivului zilei.”

(Doug Lemov)

În contextul transformărilor actuale din educație, conceptul de „stare de bine” a devenit o componentă esențială a unui sistem educațional eficient și incluziv. Reconfigurarea școlii ca spațiu sigur, motivant și adaptat nevoilor elevilor presupune o schimbare de paradigmă, în care accentul nu mai cade exclusiv pe performanță academică, ci și pe dezvoltarea emoțională și socială a elevilor. Așa cum subliniază specialiștii în domeniu, starea de bine nu este un element secundar, ci o condiție fundamentală a învățării autentice și durabile.

Starea de bine poate fi definită ca o experiență complexă care integrează sănătatea fizică, echilibrul emoțional, satisfacția față de viață și calitatea relațiilor sociale. Din perspectivă educațională, aceasta reprezintă o stare dinamică în care elevii și cadrele didactice își pot valorifica potențialul, își dezvoltă competențele și fac față provocărilor zilnice.

Modelul teoretic propus de Konu și Rimpelä evidențiază patru dimensiuni esențiale ale stării de bine în școală:

- condițiile de învățare (mediul fizic și organizarea școlii);
- relațiile interpersonale;
- dezvoltarea personală;
- sănătatea fizică și psihică.

Astfel, starea de bine nu se reduce la absența problemelor, ci presupune existența unor contexte educaționale favorabile dezvoltării armonioase a elevilor.

Cercetările arată că elevii care se simt în siguranță, apreciați și susținuți au o motivație mai ridicată pentru învățare și obțin rezultate școlare superioare. De asemenea, starea de bine contribuie la dezvoltarea competențelor socio-emoționale și la reducerea comportamentelor problematice. Școala are un rol central în promovarea sănătății mintale și a echilibrului emoțional, fiind unul dintre principalele medii de socializare și dezvoltare pentru copii. În acest sens, modelul educațional finlandez este frecvent invocat ca exemplu de bune practici, punând accent pe echilibru, relații pozitive și învățare într-un mediu relaxat.

Strategii de promovare a stării de bine în clasă

Pentru a crea un climat educațional pozitiv, cadrele didactice pot implementa o serie de strategii didactice și organizaționale:

1. Îmbinarea învățării cu mișcarea

Integrarea activităților dinamice în procesul didactic contribuie la creșterea atenției și a motivației elevilor.

- Elevii se deplasează prin clasă pentru a rezolva sarcini diferite.
- Pentru variante de răspuns, elevii se poziționează în colțuri diferite ale clasei.
- Jocuri de rol cu mișcare .
- Bilețelele cu cuvinte sunt lipite prin clasă, iar elevii le caută și le notează.

2. Asigurarea unui mediu fizic adecvat

Ventilația corespunzătoare, lumina naturală și confortul termic influențează performanța școlară și starea de concentrare.

- Organizarea colțurilor tematice (citire, științe, arte).
- Aerisirea clasei în pauze.
- Rearanjarea băncilor în funcție de activitate (grupuri, semicerc).
- Momentul de relaxare: 2–3 minute de exerciții fizice între sarcini.

3. Învățarea în natură

Activitățile desfășurate în aer liber susțin dezvoltarea cognitivă, emoțională și fizică a elevilor.

- Lecții de științe în curtea școlii (observarea plantelor, insectelor).
- Jurnal de natură: elevii notează observații din mediul înconjurător.
- Activități matematice în aer liber (măsurători, estimări).
- Lectură în parc și discuții pe marginea textului.

4. Consolidarea sentimentului de apartenență

Relațiile pozitive profesor–elev și elev–elev contribuie la crearea unui climat de siguranță și încredere.

- Dimineața elevii stau în cerc și fiecare elev spune cum se simte.
- Activități de tip „Cunoaște-ți colegul”.
- Realizarea unor lucrări cu contribuția tuturor.
- Stabilirea regulilor clasei împreună cu elevii.

5. Valorizarea reușitelor elevilor

Recunoașterea progresului individual stimulează stima de sine și motivația pentru învățare.

- Afișarea progreselor, nu doar a performanțelor maxime.
- Feedback pozitiv specific (Mi-a plăcut cum ai argumentat...).
- Diplome simbolice pentru progres individual.
- Jurnal de reușite personale.

6. Promovarea autonomiei

Oferirea de libertate controlată în activitățile de învățare dezvoltă responsabilitatea și încrederea în sine.

- Alegerea temelor sau a modului de prezentare (poster, proiect, prezentare orală).
- Timp de lucru independent cu sarcini diferențiate.
- Liste de verificare pentru autoorganizare.
- Proiecte pe termen mai lung gestionate de elevi.

7. Adaptarea conținuturilor la interesele elevilor

Activitățile relevante și atractive cresc implicarea activă în procesul educațional.

- Integrarea hobby-urilor elevilor în sarcini (sport, jocuri, animale).
- Alegerea exemplelor din viața lor (ex: probleme cu situații reale din mediul lor).
- Sondaje pentru a afla interesele clasei.
- Proiecte tematice alese de elevi.

8. Crearea de situații autentice de învățare

Conectarea conținuturilor școlare cu viața reală facilitează înțelegerea și aplicabilitatea cunoștințelor.

- Simulări (la magazin, la bibliotecă, la medic).
- Proiecte practice (organizarea unui eveniment).
- Invitarea unor persoane din comunitate.
- Rezolvarea unor probleme reale (ex: ecologizarea împrejurimilor școlii).

9. Dezvoltarea responsabilității

Implicarea elevilor în autoevaluare contribuie la formarea autonomiei în învățare.

- Fișe de autoevaluare după fiecare activitate.
- Stabilirea obiectivelor personale de învățare.
- Corectare unei teme în perechi.
- Reflectarea asupra propriului progres (Ce am învățat? Ce pot îmbunătăți?).

10. Utilizarea muzicii și a jocului

Integrarea elementelor ludice și artistice susține învățarea prin experiență și emoție pozitivă.

- Învățare prin cântec a regulilor gramaticale, a unor formule.
- Jocuri didactice.
- Fundal muzical relaxant în timpul lucrului individual.

- Dramatizări și scenete.

Profesorul are un rol esențial în crearea și menținerea stării de bine în clasă. Atitudinea deschisă, empatia și capacitatea de adaptare la nevoile elevilor contribuie la eficiența procesului educațional. Starea de bine a profesorului este interdependentă cu cea a elevilor, cele două influențându-se reciproc. Un climat pozitiv în clasă se construiește prin colaborare, respect și comunicare autentică.

Starea de bine în școală reprezintă o condiție fundamentală pentru realizarea unei educații de calitate. Implementarea unor strategii centrate pe elev, dezvoltarea relațiilor pozitive și crearea unui mediu educațional sigur și motivant contribuie la formarea unor indivizi echilibrați și competenți. Prin urmare, promovarea stării de bine trebuie să devină o prioritate a sistemului educațional, implicând atât cadrele didactice, cât și întreaga comunitate școlară.

Bibliografie

1. Nedelcu, E.-R. (2025). *Wellbeing-ul în școală – premisă esențială pentru o educație echitabilă, empatică și rezilientă.*
2. RODAWELL. *Modelul stării de bine.*
3. Tîrcă, A. (2021). *Cum se construiește starea de bine în școală.* Școala9
4. Ile, L. (2023). *Starea de bine și sentimentul de apartenență.* Horeca.ro

CUVINTE CARE ATING: DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE ÎN ORA DE LIMBA FRANCEZĂ PRIN LECTURA „JURNALUL ANNEI FRANK”

Prof. Bodea Roxana Voichița, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

De ce avem nevoie de inteligență emoțională în școală?

Educația modernă nu mai înseamnă doar acumulare de cunoștințe, ci și formarea unor tineri empatici, capabili să înțeleagă, să gestioneze și să exprime în mod echilibrat emoțiile. Într-o lume în care provocările sociale și personale se diversifică rapid, inteligența emoțională (IE) devine o competență-cheie în formarea unei personalități armonioase. În acest context, ora de limbi străine – mai ales ora de franceză ca limbă străină (FLE) – oferă un spațiu fertil pentru a cultiva abilități afective prin texte literare, dialoguri, jocuri de rol sau reflecție personală.

Ce este inteligența emoțională și de ce contează în educație?

Inteligența emoțională este definită de Daniel Goleman (1995) ca „abilitatea de a recunoaște, înțelege și gestiona propriile emoții, precum și de a recunoaște, înțelege și influența emoțiile celorlalți”. IE include cinci dimensiuni principale: 1. Conștiința de sine – recunoașterea propriilor stări emoționale; 2. Autoreglarea – capacitatea de a gestiona emoțiile intense; 3. Motivația intrinsecă – angajamentul de a învăța și de a progresa; 4. Empatia – înțelegerea emoțiilor altora; 5. Abilitățile sociale – comunicare, cooperare și ascultare activă

De ce în ora de FLE?

Ora de limbă străină este, prin natura sa, un spațiu ideal pentru exersarea inteligenței emoționale:

- Elevii se expun constant unor contexte comunicative noi și trebuie să își exprime emoțiile într-o altă limbă;
- Activitățile de joc de rol, conversațiile și lecturile dezvoltă empatia și capacitatea de a înțelege perspective diverse;
- Elevii învață nu doar „ce” să spună, ci și „cum” să o spună – cu nuanță afectivă, politețe și sensibilitate culturală.

Activitatea propusă: Lecția bilingvă despre Anne Frank

Pornind de la aceste principii, am propus o lecție bilingvă română-franceză pe baza unui fragment semnificativ din „Le Journal d’Anne Frank”, cu accent pe explorarea emoțiilor în context istoric și dezvoltarea empatiei prin exprimare creativă.

Etapele activității:

1. Activare emoțională (română – franceză): elevii propun termeni care exprimă stări emoționale și construiesc un vocabular bilingv pe tablă: „*teamă – peur*”, „*speranță – espoir*”, „*rușine – honte*”, „*curaj – courage*” etc.
2. Lectură bilingvă: se citește un fragment relevant din jurnalul Annei Frank (de exemplu, cel din 15 iunie 1944), în ambele limbi. Elevii subliniază emoțiile transmise și discută ce i-a impresionat cel mai mult.
3. Discuție în perechi și în grup: Ce simte Anne? Cum reacționezi tu la asemenea trăiri? – o conversație care antrenează empatia și exprimarea afectivă.
4. Scrisoare empatică către Anne (franceză sau bilingv): elevii își imaginează că îi scriu Annei din prezent, mulțumindu-i pentru curaj și împărtășindu-i gânduri și sentimente.
5. Reflecție scrisă: jurnal personal în limba franceză: *Aujourd’hui j’ai compris que... / Je me suis senti(e)... parce que...*

Rezultatele activității

Elevii au reacționat cu o implicare emoțională profundă. Fragmentele de scrisoare au fost impresionante atât lingvistic, cât și afectiv. Ei au înțeles că istoria înseamnă trăiri umane, nu doar fapte și date.

Valențe educative și transdisciplinare

Această lecție dezvoltă nu doar competențe lingvistice, ci și:

- Memoria istorică și gândirea critică;
- Reflecția personală și introspecția;
- Empatia și comunicarea non-violentă;
- Posibilități de colaborare interdisciplinară (limba franceză – istorie – educație civică – arte).

Cum evaluăm inteligența emoțională?

Evaluarea IE nu presupune o notă clasică, ci mai degrabă observarea progresului afectiv. Se poate realiza prin:

- Fișe de reflecție la finalul orei;
- Observarea participării și profunzimii exprimării;
- Autoevaluare sinceră: Am înțeles ce simțea personajul? Am fost sincer în exprimarea mea?

Sugestii de extindere a activității

- Lecturi paralele (ex: *Kiffe kiffe demain* de Faïza Guène);
- Ateliere de teatru pe baza unor monologuri inspirate din jurnal;
- Vizionarea filmului „*L’ amie d’Anne Frank*” sau a unui documentar;
- Realizarea unei expoziții cu scrisori, desene și citate-cheie.

Prin derularea unor activități de acest tip ora de limba străină poate deveni un spațiu al umanității. Predarea limbii franceze devine un spațiu de formare integrală, în care elevii învață să simtă, să exprime și să înțeleagă umanitatea celuilalt. Cuvintele Annei Frank pot transforma ora de FLE într-un laborator de conștiință și empatie.

Bibliografie

- Goleman, Daniel. (1995). *Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning (CASEL). www.casel.org
- Schmitt, Éric-Emmanuel. *Oscar et la Dame Rose*. Albin Michel, 2002.
- Frank, Anne. *Le Journal d’Anne Frank* (édition scolaire). Le Livre de Poche Jeunesse.
- Eduscol. « Éducation émotionnelle à l’école ». Ministère de l’Éducation nationale, www.eduscol.education.fr
- Faïza Guène. *Kiffe kiffe demain*. Hachette Littératures, 2004.

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND DEZVOLTAREA UNEI PERSONALITĂȚI ARMONIOASE PRIN CULTIVAREA DRAGOSTEI PENTRU LECTURĂ LA CICLUL PRIMAR

Prof. învă. primar Bocșa Aurelia-Georgeta, Școala Gimnazială „Dr. Petru Șpan” Lupșa

Lectura reprezintă unul dintre cei mai importanți factori educativi implicați în formarea și dezvoltarea personalității elevului din ciclul primar. Într-o societate marcată de schimbări rapide și de influența tehnologiei, cultivarea dragostei pentru lectură devine o prioritate educațională, contribuind la dezvoltarea intelectuală, emoțională, morală și socială a copilului.

Personalitatea armonioasă presupune echilibru între dimensiunea cognitivă, afectivă și volitivă. Lectura contribuie la dezvoltarea limbajului, a imaginației, a gândirii critice, dar și la formarea empatiei și a valorilor morale. Prin contactul cu personajele și situațiile prezentate în texte literare, elevii învață să înțeleagă emoții, să rezolve conflicte și să adopte modele comportamentale pozitive.

La vârsta școlară mică, copilul este receptiv la povești, basme și texte narative scurte, iar experiențele de lectură influențează semnificativ formarea atitudinilor față de învățare și cultură. Lectura contribuie la dezvoltarea vocabularului și a competențelor de comunicare; stimularea imaginației și creativității; formarea empatiei și a inteligenței emoționale; dezvoltarea capacității de concentrare și a disciplinei intelectuale; consolidarea valorilor morale și sociale.

Iată câteva exemple de activități care pot fi cu succes folosite la clasă.

Colțul de lectură tematic: se poate amenaja în clasă un colț de lectură atractiv, cu perne, afișe și rafturi tematice (prietenie, curaj, familie). Elevii pot împrumuta cărți săptămânal și pot completa un jurnal de lectură cu desene și impresii personale.

Ora de lectură expresivă: învățătorul sau elevii citesc fragmente din povești, folosind intonația și expresivitatea. Ulterior, copiii discută despre emoțiile personajelor și identifică mesajul moral al textului.

Teatrul de păpuși sau dramatizarea: elevii dramatizează o poveste citită, asumându-și roluri diferite. Activitatea dezvoltă empatia, cooperarea și încrederea în sine.

Jurnalul personajului: copiii redactează o pagină de jurnal din perspectiva unui personaj, exprimând gândurile și sentimentele acestuia. Exercițiul dezvoltă capacitatea de introspecție și exprimare emoțională.

Proiecte interdisciplinare: realizarea unor proiecte care combină lectura cu educația plastică (ilustrarea unei scene), muzicală (crearea unui cântec pentru un personaj) sau educația civică (dezbateri despre comportamentele personajelor).

Clubul de lectură: o dată pe lună, elevii discută o carte citită acasă. Fiecare elev prezintă personajul preferat și argumentează alegerea făcută. Eu folosesc aici și acele fișe „Să punem cartea la borcan” în care elevii consemnează ce carte au citit, care sunt personajele, ce au învățat din întâmplările citite, de ce recomandă acea carte și altora.

Anul acesta, cu ocazia Zilei Internaționale a Cititului Împreună, am organizat la nivelul Școlii Primare Mușca o activitate pe care am numit-o „**Selfie literar**”. Menționez că această idee nu-mi aparține, am văzut-o la o doamnă profesoară de limbă română care a aplicat-o la liceu, iar eu am adaptat-o pentru copiii din ciclul primar. Această activitate a presupus ca fiecare elev să se identifice cu un personaj din lecturile citite, să se costumeze în acel personaj, și apoi să prezinte tuturor alegerea făcută, cu argumente: de ce a ales personajul, ce i-a plăcut la el astfel încât să se identifice cu acesta, iar accentul a căzut mai ales pe trăsăturile morale. Fiecare a citit celorlalți un fragment preferat din cartea respectivă, carte pe care au recomandat-o și celorlalți. Le-au citit preșcolarilor de la GPN Mușca. Chiar și noi, cadrele didactice, ne-am costumat în personaje de-ale lui Caragiale, fiind „gazdele” acestei activități. Menționez că această activitate a plăcut foarte mult, elevii chiar s-au implicat cu mult entuziasm, părinții fiind alături de noi toți, cu tot sprijinul.

Cultivarea dragostei pentru lectură în ciclul primar reprezintă o investiție pe termen lung în formarea unei personalități armonioase. Prin activități variate și atractive, lectura devine o experiență plăcută și formativă, contribuind la dezvoltarea globală a copilului.

Bibliografie

Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Polirom.

Ionescu, M., & Radu, I. (2001). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Dacia.

Stan, L. (2014). *Educația pentru valori*. București: EDP.

Vianu, T. (1971). *Arta prozatorilor români*. București: Minerva.

Ministerul Educației (2013). *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – clasele I-IV*.

ILLOCUTIONARY AND PERLOCUTIONARY ACTS IN „THE BEAR THAT WASN'T” BY FRANK TASHLIN

Prof. Gherghin Delia, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

ABSTRACT:

The purpose of this paper is to emphasize the function of speech acts in communication and how they help us read and comprehend messages more effectively.

The work's goal is to demonstrate the significance of illocutionary and perlocutionary acts which supported understanding and interpretation of the text *A bear that wasn't* by Frank Tashlin. In order to make assertions and directly assert identity and authority, the discourse is built upon declarative and assertive speech acts.

Through the analysis of illocutionary and perlocutionary acts, the text addresses issues of identity, resilience and self-acceptance.

Keywords: communication, interaction, identity, beliefs, self-awareness

1. INTRODUCTION

This research paper intends to highlight the role of speech acts in communication and the way in which they allow us to understand a message more clearly and to give it an interpretation.

The purpose of this research work is to illustrate the force of the two of the most important components of it, more precisely, the illocutionary and perlocutionary acts, which support interpersonal communication and mutual understanding and to find their significance through a detailed analysis of the text-support *The bear that wasn't* by Frank Tashlin.

The study is divided into six sections that discuss the importance of illocutionary and perlocutionary acts and their role in communication. The introduction presents the aim of the paper, while the second part gives a theoretical framework. The third part presents the method of the current analysis, and the fourth section examines it. The fifth section mentions the tendencies, how the illocutionary and perlocutionary layers of the analyzed speech acts manifested and the conclusion supports the illocutionary and perlocutionary features that highlight the idea of identity and self-perception as well as the influence of language and communication on individual behavior and understanding.

2. THEORY

Speech acts play a crucial role in communication and understanding between individuals and two of their important components are the illocutionary and perlocutionary acts, which are essential in the communication and contribute to mutual understanding and interaction between individuals.

Understanding illocutionary acts helps us grasp the speaker's intentions, allowing for clearer communication and interpretation of messages. By recognizing the illocutionary force behind someone's words, we can better understand their underlying meaning and respond appropriately. On the other hand, perlocutionary acts highlight the importance of considering how our words affect others. The impact of our communication on listeners can vary greatly, influencing their emotions, beliefs and actions. Being mindful of the perlocutionary effects of our words can help us communicate more effectively and empathically.

In his book, *Speech act Theory and Pragmatics*, John R. Searle (1980), language acts theory was born beginning with the premise that the performance of specific types of acts, such as making statements, asking questions, giving commands, describing, explaining, apologizing, thanking, congratulating and so on, is the minimal unit of human communication rather than a sentence or other expression. A speaker typically utters a statement or sentences in order to carry out one or more of these tasks. However, it is important to distinguish the act itself from any words or other expressions said during its performance: “Such types of acts, are called illocutionary acts, and they

are standardly contrasted in literature with certain other types of acts such as perlocutionary acts or propositional acts.” (John, R., Searle, 1980, p. vii).

The impacts our words have on listeners that go beyond their comprehension of what we are saying are referred to as perlocutionary acts, which include things like persuading, frightening, amusing or convincing. Referring to an object is one of the subsidiary propositional acts that fall under the category of illocutionary acts.

A perlocutionary act involves the speaker changing someone else's feelings, thoughts and behavior with their words. Regarding the relationship between a speaker's words and their impact on the listener, Austin argues that perlocutionary consequences should only be applied to individuals. (p. 41). According to Austin, a person's influence over another determines how perlocutionary effects are created. Communicating to each other is one way that people try to influence or are influenced themselves. When this effect is realized, it is typically the result of the impacted person using his language proficiency to comprehend what is being said. (p.43)

The “illocutionary force” occurs when a speech is not predictable based on past events. A definition of a context like this is totally dependent on the people and decisions they make on a constant base: „Context is the quintessential pragmatic concept; it is by definition proactive, just as people are.”(Mey-Pragmatics an Introduction by Jacob, L. Mey,1992, p.10) When we ask ourselves why we give orders, we usually find that the purpose is to force someone to do something, or in the instance of a negative order, to force someone to stop or refrain from acting.

Talking with others and utilizing language in social contexts is what is meant by conversation. Two perspectives allow us to examine this usage of language. The first is the content, after that, we will concentrate on the theme of the conversation, the subjects covered and the way the participants brought themselves into it, regarding what kind of issues lead to other topics and why, whether these topics are declared explicitly or if they are pressured, concealed, or both. The role that conversation plays in establishing an atmosphere, or a setting within which conversationalists might achieve their objectives, is another important thing to think about. On the other hand, formal parts of conversation can be the focus. How dialogue flows, what norms are followed, and how dialogue is sequenced. A speech act theory framework is frequently used to organize these elements.

It is important to note that illocutionary and perlocutionary acts are closely related and can influence each other. The success of an illocutionary act often depends on how the perlocutionary act is received by the listener. Understanding illocutionary and perlocutionary acts is crucial for effective communication. By being aware of intended meaning behind our words and the potential effects they may have on others, we can communicate more clearly and successfully in various social contexts.

3. METHOD

The current analysis is based on an exchange of replicas presented in a gradient manner:

“Hey, you, get back to work”, the man said. “I am the Foreman and I will report you for not working!”

The Bear said: “I do not work here, **I am a Bear!**”

The Foreman laughed very loud. That is a fine excuse for a man from keep on doing any work. Saying he is a bear.”

The Bear said: “**But I am a Bear!**”

“The Foreman stopped laughing. He was very mad.

Don't try to fool me, he said. **You are not a Bear.** You are a silly man who needs a shave and wears a fur coat. I am going to take you to the General Manager. “ (Tashlin, F., 1946, www.facinghistory.org)

These two replicas serve as powerful layers of communication that highlight the theme of identity and self-perception. The protagonist, who is mistakenly identified as a man by others, faces a crisis of identity when he is repeatedly told that he is not a bear, but a man. The replica “**I'm a Bear!**” represents the bear's assertion of his true identity and his refusal to conform to the false labels

imposed on him by society. It symbolizes his self-awareness and acceptance of who he truly is, despite external pressures to conform to a different identity.

On the other hand, the replica **“You are not a bear!”** reflects the societal norms and expectations that seek to define and categorize individuals based on superficial characteristics. It represents the external forces that attempt to shape the bear’s identity and dictate how he should perceive himself. This replica challenges the bear’s sense of self and prompts him to question his own identity in the face of conflicting messages from others.

Furthermore, the replicas invite us to reflect on the complexities of identity, self-perception and the influence of societal norms on individual understanding. They emphasize the importance of self-awareness, self-acceptance and the courage to assert one’s true identity in the face of external pressure.

4. DATA ANALYSIS

The paper analyses three extracts from text-support which illustrate the power of language and communication.

4.1 “Hey, you, get back to work!”

4.2 “I don’t work here, I’m a Bear!”

4.2 “The President said, «Not only you are a silly man who needs a shave and wears a fur coat, but you are also very stubborn. So, I’m going to prove it to you, once for all that you are not a Bear.»”

In the text *The bear that wasn't*, we can notice various illocutionary and perlocutionary acts taking place. In the story, the Bear’s illocutionary act is to assert his identity as a bear when confronted by the Foreman. He repeatedly states “I am a Bear”, emphasizing his true nature despite the Foreman’s disbelief. This act of self-assertion is the Bear’s way of communicating his true essence and attempting to make the Foreman understand his identity.

The Foreman’s illocutionary act, on the other hand, is to assert his authority and demand the Bear to work. He dismisses the Bear’s claims and insists that he is just a man in a fur coat, not a bear. This act of denial and disbelief showcases the Foreman’s attempt to maintain control and order in the factory.

The perlocutionary acts in this interaction include the Foreman’s laughter turning into anger when the Bear continues to assert his identity. The Foreman’s reaction shows the impact of the Bear’s words on him, shifting from amusement to frustration. Additionally, the Bear’s confusion and disbelief at the changed landscape around him also evoke a sense of disorientation and loss, highlighting the perlocutionary effect of the factory’s presence on his surroundings.

The illocutionary act can also be identified when the Bear communicates with the President and when he is expressing his identity and asserting that it does not work at the place in question. It is also requesting not to be referred to in a certain way, highlighting its dissatisfaction with being mistaken for a human. This act of communication serves to convey information and assert the Bear’s position in the conversation.

On the other hand, the perlocutionary act in the text involves the potential impact or effect on the Bear’s words on the President. By stating its identity and preferences, the Bear may be attempting to assert his authority or its boundaries in the interaction. The perlocutionary effect could be to clarify any misunderstandings and potentially prompt the President to reconsider how they address the Bear in the future.

Overall, the illocutionary and perlocutionary acts in this text, demonstrate the power of language and communication in shaping perceptions and interactions between individuals, even in a tale about a bear who finds himself in a human world. It demonstrates the complexity of communication and the importance of considering both, the intended message and its potential impact on the recipient. The Bear’s words serve not only to convey information, but also to assert its identity and boundaries in the conversation.

The text provided showcases various illocutionary and perlocutionary aspects through the interactions between the president and the Bear. In terms of illocutionary aspects, the president’s

question “Is he a Bear?” serves as a directive speech act, seeking information about the Bear’s identity. The response from the circus Bear’s, denying that the Bear is one of them and providing a humorous description of what a Bear should look like, can be seen as a commissive speech act, as they are making a statement about the Bear’s identity.

The Bear’s assertion that he is indeed a Bear can be interpreted as an expressive speech act, expressing his own self-identity despite the opinions of others. This assertion leads to perlocutionary effects, as it ultimately results in the Bear being put to work in the factory alongside other men. The perlocutionary aspect of the text highlights the consequences of the Bear’s self-identification and how it shapes his actions and experiences and, on the other hand, delves into the deeper implications and emotional resonance of the character’s words.

As the story progresses, the Bear’s realization that he is not actually a Bear, but a “silly man who needs a shave and wears a fur coat” demonstrates a shift in his self-perception. This realization has perlocutionary effects, as it influences his decision not to hibernate in a cave like a bear would traditionally do. Instead, he acknowledges his human characteristics and chooses to embrace them, showing growth and self-awareness. The text explores themes of self-awareness, acceptance, and the search for one true place in the world.

The illocutionary aspect can be also seen in the protagonist’s statement, “But I sure wish I was a Bear”. This statement conveys the speaker’s desire to escape the harsh reality of his current situation by imagining himself as a bear, a creature known for its resilience in winter conditions. The illocutionary act serves as a form of escapism. On the other hand, the perlocutionary aspect of the text can be observed in the protagonist’s actions and emotions following his statement. Despite feeling cold and lonely, the protagonist eventually finds warmth and comfort in a cave, symbolizing a sense of security and belonging. This shift in his emotional state from despair to contentment highlights the perlocutionary impact of finding himself in a familiar and safe environment.

5. DISCUSSIONS AND FINDINGS

The illocutionary and perlocutionary layers of the analyzed speech acts manifested in the text-support are meant to transmit that the discourse is based on the assertive and declarative speech acts.

Assertive speech acts express the beliefs of the Bear about his own identity, while the declarative speech acts, on the other hand, involve using language to bring about a change and perform an action.

The first example, “Hey, you, get back to work!”, it is an assertive speech act, direct and authoritative in nature. The second example, “I don’t work here, I’m a Bear!”, is also assertive, as it clearly states the speaker’s identity, as a bear and not an employee.

Lastly, the third example, the President’s statement, is a combination of declarative and assertive speech acts. It is assertive in accusing the individual of not being a bear and declaring his intention to prove it. It is also declarative in making a statement about the individual’s characteristics.

In conclusion, assertive and declarative speech acts in this text, serve to make statements and assert authority and identity in a clear and direct manner.

6. CONCLUSIONS

Overall, the text explores themes of identity, resilience and self-acceptance through the interplay of illocutionary and perlocutionary acts. The Bear’s journey from feeling like a “silly man” to embracing his true nature as a bear, reflects a deeper message about the importance of self-awareness and self-acceptance in overcoming challenges and finding inner peace.

The illocutionary and perlocutionary aspects in the text underline the complexities of identity, self-perception and the impact of language and communication on individual behavior and understanding.

Data:

Tashlin, F. (1946). *The Bear That Wasn't*. Dover Publications

Bibliography:

Austin, J. L. (1962). *How to do things with words*. Palgrave.

Mey, J. L. (1992). *Pragmatics. An Introduction*. Blackwell.

Searle, J.R. (1980). *Speech Act Theory and Pragmatics*. Reidel Publishing Company.

PROIECT EXTRACURRICULAR „1 MARTIE – A SOSIT PRIMĂVARA”

*Prof. Goldschmidt Erika, prof. Zoltan Rodica,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia*

Introducere

Primăvara reprezintă un simbol universal al renașterii naturii, al speranței și al reînnoirii vieții. În cultura românească, tradiția mărțișorului marchează începutul primăverii și reprezintă un element identitar important al patrimoniului cultural. Mărțișorul simbolizează echilibrul dintre iarnă și primăvară, fiind asociat cu norocul, sănătatea și prosperitatea.

În context educațional, valorificarea tradițiilor și obiceiurilor populare contribuie la dezvoltarea identității culturale a elevilor și la stimularea interesului pentru activități artistice și creative.

În cadrul proiectului extracurricular „1 Martie – A sosit primăvara”, elevii clasei I B din învățământul special – deficiențe grave, profunde și asociate – au fost implicați într-o serie de activități educative, artistice și senzoriale adaptate particularităților lor de dezvoltare. Activitățile au fost concepute astfel încât să stimuleze motricitatea fină, percepția senzorială, creativitatea și capacitatea de exprimare emoțională a elevilor.

Prin intermediul jocului, al activităților practice și al exprimării artistice, elevii au avut oportunitatea de a descoperi simbolurile primăverii și de a participa activ la realizarea unor creații artistice inspirate din tematica mărțișorului.

Repere psihopedagogice privind activitățile artistice în învățământul special

Activitățile artistice și creative ocupă un loc important în procesul educațional al elevilor cu cerințe educaționale speciale, deoarece facilitează dezvoltarea globală a personalității și contribuie la stimularea proceselor cognitive, afective și motrice.

Conform studiilor din domeniul psihopedagogiei speciale, activitățile bazate pe artă și expresie creativă favorizează dezvoltarea coordonării motrice, a atenției și a capacității de concentrare. În cazul elevilor cu deficiențe grave și asociate, aceste activități devin un mijloc esențial de comunicare și exprimare a emoțiilor.

Utilizarea materialelor variate, precum hârtia colorată, măgelele, textilele sau elementele decorative, stimulează percepția tactilă și vizuală și contribuie la dezvoltarea integrării senzoriale. De asemenea, activitățile de tip colaj, pictură sau modelaj contribuie la dezvoltarea motricității fine și la formarea deprinderilor practice.

În același timp, activitățile muzicale și de mișcare stimulează coordonarea corporală, ritmul și expresivitatea, contribuind la dezvoltarea competențelor socio-emoționale și la îmbunătățirea relaționării dintre elevi.

Prin integrarea activităților artistice, senzoriale și ludice într-un demers educațional coerent, elevii sunt încurajați să participe activ la procesul de învățare și să își dezvolte încrederea în propriile capacități.

Scopul proiectului extracurricular

Scopul proiectului extracurricular „1 Martie – A sosit primăvara” a fost stimularea dezvoltării cognitive, motrice și socio-emoționale a elevilor cu deficiențe grave, profunde și asociate, prin implicarea acestora în activități artistice, creative și senzoriale inspirate din simbolistica primăverii și din tradiția mărțișorului.

Prin intermediul activităților desfășurate, s-a urmărit valorificarea potențialului creativ al elevilor, dezvoltarea motricității fine, stimularea percepției senzoriale și formarea unor atitudini pozitive față de activitățile artistice și culturale.

De asemenea, proiectul a urmărit crearea unui cadru educațional incluziv și stimulat, în care elevii să își poată exprima emoțiile și ideile prin intermediul creației artistice, al jocului și al activităților muzicale.

Obiectivele parteneriatului

Proiectul educațional a urmărit: dezvoltarea motricității fine prin activități practice și artistice, stimularea creativității și imaginației elevilor, familiarizarea elevilor cu tradițiile și simbolurile mărțișorului, dezvoltarea capacității de exprimare artistică și emoțională, încurajarea cooperării și participării active la activități de grup și crearea unui climat educațional pozitiv și motivant

Activitățile desfășurate în data de 02 – 03 Martie 2026

Activitățile proiectului au fost concepute într-o manieră interdisciplinară, integrând elemente de educație artistică, dezvoltare personală, stimulare senzorială și activități ludice.

Ateliere de creație – realizarea mărțișoarelor

În cadrul atelierelor de creație, elevii au realizat mărțișoare și decorațiuni inspirate din simbolurile primăverii. Activitatea a implicat utilizarea unor tehnici variate de lucru, precum pictura, colajul, împletirea și decorarea.

Elevii au pictat mărțișoare din lemn, folosind culori acrilice și elemente decorative specifice primăverii. Au fost realizate patru tipuri de mărțișoare: mărțișor cu trifoil și buburuză, simboluri ale norocului, mărțișor decorat cu flori de primăvară, mărțișor cu buchete de flori și un mărțișor reprezentând flori într-o fereastră de primăvară.

De asemenea, elevii au realizat brățări împletite din șnur alb și roșu, simbolul tradițional al mărțișorului, activitate care a contribuit la dezvoltarea coordonării și a motricității fine.

Activități artistice și creative

Elevii au realizat lucrări artistice inspirate din tema primăverii: tablouri decorative cu ghiocei din origami, goblenuri cu mărgelile de primăvară, brățări și coliere realizate din diferite tipuri de mărgelile, felicitări de primăvară decorate manual și mărțișoare și decorațiuni realizate prin tehnica origami

O activitate deosebit de apreciată de elevi a fost realizarea florilor din hârtie colorată și din hârtie creponată, care au fost lipite pe cartoane colorate pentru a crea planșe decorative.

De asemenea, elevii au realizat lucrări prin tehnica mototolirii hârtiei creponate, formând mici elemente decorative utilizate pentru completarea desenelor cu măștișoare.

Aceste activități au contribuit la dezvoltarea motricității fine, a coordonării ochi-mână și a creativității elevilor.

Activități muzicale și senzoriale

Pentru stimularea expresivității și a percepției senzoriale, elevii au participat la activități muzicale și de mișcare desfășurate în camera senzorială de primăvară.

Activitățile au inclus: interpretarea unor cântece dedicate primăverii, recitarea unor poezii tematice, realizarea unor jocuri muzicale și interpretarea unor coregrafii simple de dans. Aceste activități au avut rolul de a stimula expresivitatea corporală, coordonarea mișcărilor și participarea activă a elevilor la activitățile de grup.

Concursul „Micii olimpici ai primăverii”

În cadrul proiectului a fost organizat un concurs tematic intitulat „Micii olimpici ai primăverii”, care a inclus probe adaptate nivelului de dezvoltare al elevilor.

Concursul a avut rolul de a stimula participarea activă, spiritul de cooperare și motivația pentru implicarea în activitățile educative.

Toți elevii au fost încurajați să participe și să își valorifice abilitățile creative și artistice.

Rezultatele activității

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au avut un impact pozitiv asupra elevilor. S-a observat: creșterea interesului pentru activitățile artistice, dezvoltarea motricității fine și a coordonării, implicarea activă în realizarea lucrărilor creative, exprimarea emoțiilor prin artă și muzică și consolidarea spiritului de colaborare și cooperare

Lucrările realizate de elevi au fost expuse în clasă, constituind o expoziție de primăvară care a evidențiat creativitatea și implicarea copiilor.

Premierea elevilor

La finalul proiectului, elevii au fost recompensați pentru participarea și implicarea lor. Fiecare elev a primit: diplomă de participare, medalie de la concursul „Micul Artist” și un măștișor din lemn pictat

Momentul premierii a reprezentat o experiență emoționantă pentru copii, consolidând încrederea în sine și sentimentul de reușită.

Atmosfera clasei

Pe parcursul desfășurării activităților, atmosfera în clasă a fost una caldă, prietenoasă și motivantă. Elevii au manifestat bucurie, curiozitate și interes pentru materialele utilizate.

Activitățile artistice și jocurile muzicale au contribuit la crearea unui climat educațional pozitiv, în care fiecare copil s-a simțit valorizat și sprijinit.

Concluzii

Proiectul extracurricular „1 Martie – A sosit primăvara” a reprezentat o experiență educațională complexă, care a integrat activități artistice, senzoriale și ludice într-un demers educațional adaptat nevoilor elevilor din învățământul special.

Activitățile desfășurate au contribuit la dezvoltarea motricității fine, la stimularea creativității și la îmbunătățirea capacității de exprimare emoțională a elevilor. Prin implicarea în activități artistice și muzicale, elevii au avut posibilitatea de a experimenta bucuria creației și de a-și dezvolta încrederea în propriile capacități.

De asemenea, proiectul a favorizat dezvoltarea relațiilor de cooperare și a sentimentului de apartenență la grup, contribuind la crearea unui climat educațional pozitiv, bazat pe încurajare și valorizarea fiecărui elev.

Prin valorificarea tradiției mărtisorului și prin implicarea elevilor în activități creative, proiectul a demonstrat că educația artistică și activitățile extracurriculare pot constitui instrumente valoroase pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor cu cerințe educaționale speciale.

REDESCOPERIREA CURIOSITĂȚII LA MATEMATICĂ ÎN ERA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE

Prof. Petruța Iuliana-Aurica, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

Trăim un moment de cotitură în educație. Apariția instrumentelor bazate pe Inteligență Artificială (IA), capabile să rezolve ecuații complexe sau să demonstreze teoreme în câteva secunde, a ridicat o întrebare legitimă în rândul elevilor: „Mai are rost să învățăm matematică dacă mașina o face mai bine?” Răspunsul nu este negarea tehnologiei, ci schimbarea perspectivei. Matematica în era IA nu mai este despre a fi un „calculator uman”, ci despre a deveni un arhitect al gândirii logice.

1. „Eroarea” ca Instrument de Învățare

O metodă eficientă de a stimula curiozitatea este analiza critică a rezultatelor oferite de IA. Modelele de limbaj pot suferi de „halucinații”, generând demonstrații care par corecte din punct de vedere gramatical, dar sunt eronate logic.

- Activitate propusă: Elevii primesc o rezolvare generată de un chatbot și trebuie să acționeze ca „detectivi matematici”, identificând pasul exact unde logica s-a rupt. Această vânătoare de erori transformă o sarcină pasivă într-una de analiză profundă.

2. Vizualizarea Abstractului prin Geometrie Dinamică

Curiozitatea se hrănește cu dovezi vizuale. În loc de desene statice pe tablă, era digitală ne oferă posibilitatea de a vedea matematica „în mișcare”.

Utilizarea softurilor de geometrie dinamică permite elevilor să exploreze invarianții geometrici. Când un elev observă că, indiferent cum modifică forma unui triunghi, suma unghiurilor rămâne constantă (180°), apare acea scânteie de mirare care stă la baza învățării autentice.

3. Artă de a pune întrebări: Prompt Engineering în Matematică

În era IA, succesul depinde de calitatea întrebării (prompt-ului). A învăța matematică înseamnă acum a învăța să descompui o problemă mare în pași logici pe care să îi poți comunica unei mașini.

- Metoda interogativă: Elevii sunt încurajați să nu ceară doar „rezultatul”, ci să ghideze IA: „Explică-mi teorema lui Thales folosind o analogie cu umbra unui copac”. Această abilitate de a contextualiza conceptele abstracte este esențială pentru viitorul pieței muncii.

4. Matematica Invizibilă din Spatele Ecranelor

Pentru a menține curiozitatea vie, trebuie să aducem matematica acolo unde elevii își petrec timpul: în universul digital.

- Algoritmii de social media: Analiza modului în care statisticile și probabilitățile decid ce clipuri devin virale.
- Grafica 3D din jocuri: Cum trigonometria și vectorii sunt „motorul” care permite personajelor din jocurile video să se miște într-un spațiu tridimensional.

Concluzie: Un Nou Rol pentru Exploratori

Inteligența Artificială nu elimină nevoia de matematică; ea elimină nevoia de memorare mecanică. Curiozitatea elevului modern trebuie direcționată către „De ce?” și „Cum?”, lăsând pe seama mașinii întrebarea „Cât?”. În acest nou peisaj, matematica devine mai mult decât o materie școlară – devine limbajul prin care înțelegem și controlăm tehnologia viitorului.

„Matematica este muzica rațiunii.” – James Joseph Sylvester. În era IA, noi nu mai suntem doar interpreții, ci compozitorii.

Bibliografie și Resurse Consultate:

1. Articole de Specialitate și Studii (Pedagogie Digitală)
 - Bălună, D. E. (2026). Metode interactive de predare a matematicii în gimnaziu utilizând inteligența artificială. Publicat în EDICT - Revista Educației.
 - Fartușnic, C. (2025). Inteligența Artificială este aici (în învățare). Ne mai pregătim? O perspectivă precaută, dar încrezătoare. Clasa Viitorului.
2. Managementul Clasei și Strategii Didactice
 - Iucu, R. (2006). Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională. Editura Polirom, Iași.
 - Pânișoară, I.O. (2009). Profesorul de succes, 59 de principii de pedagogie practică. Editura Polirom, Iași.
3. Resurse Digitale și Platforme Educaționale
 - GeoGebra (geogebra.org). Instrument pentru explorarea dinamică a geometriei și algebrei.

- Khan Academy. Platformă de învățare adaptivă bazată pe algoritmi de personalizare.
- UNESCO (2024). Unleashing the Power of Emerging Technologies in Education: Vision for Open Educational Resources (OER).

OPTIMIZAREA RELAȚIILOR DE COMUNICARE ȘCOALĂ–FAMILIE

*Prof. înv. primar. Simioană Mihaiela Adina,
Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia*

Relația dintre școală și familie reprezintă un pilon esențial al succesului educațional al elevilor, în special la nivelul învățământului primar. Comunicarea eficientă între cele două instituții fundamentale – școala și familia – contribuie la dezvoltarea armonioasă a copilului, la prevenirea dificultăților școlare și la consolidarea unui climat educațional pozitiv. În contextul societății contemporane, marcată de schimbări rapide și provocări diverse, optimizarea relațiilor de comunicare școală–familie devine o necesitate strategică.

1. Fundamentarea teoretică a parteneriatului școală–familie

Educația copilului este rezultatul acțiunii conjugate a mai multor factori, dintre care familia și școala ocupă un loc central. Familia reprezintă primul mediu educativ al copilului, unde se formează valorile, atitudinile și comportamentele de bază. Școala continuă și dezvoltă acest proces prin activități instructiv-educative sistematice.

Teoreticienii educației subliniază importanța parteneriatului educațional. Epstein (1995) evidențiază șase tipuri de implicare a părinților: sprijin parental, comunicare, voluntariat, învățare acasă, luarea deciziilor și colaborarea cu comunitatea. O comunicare eficientă între școală și familie facilitează implicarea activă a părinților și crește performanțele elevilor.

2. Importanța comunicării eficiente

Comunicarea școală–familie trebuie să fie bidirecțională, constantă și bazată pe respect reciproc. Aceasta permite:

- Informarea corectă a părinților privind progresul școlar;
- Identificarea timpurie a dificultăților de învățare sau comportament;
- Stabilirea unor strategii comune de intervenție;
- Crearea unui climat de încredere și cooperare.

La ciclul primar, unde copilul este în plin proces de adaptare la cerințele școlare, susținerea coerentă din partea familiei și a cadrului didactic este esențială. Mesajele contradictorii sau lipsa comunicării pot genera confuzie și insecuritate emoțională.

3. Modalități de optimizare a comunicării

Optimizarea relațiilor de comunicare presupune utilizarea unor instrumente și strategii variate:

- a) Ședințe cu părinții organizate periodic, cu accent pe dialog și schimb de idei, nu doar pe transmiterea de informații.
- b) Consiliere individuală – întâlniri programate pentru discutarea situațiilor specifice fiecărui elev.
- c) Utilizarea platformelor digitale (catalog electronic, grupuri educaționale online), care permit transmiterea rapidă a informațiilor.
- d) Activități comune școală–familie: ateliere, serbări, proiecte tematice, voluntariat.
- e) Contractul educațional, care stabilește responsabilitățile fiecărei părți.

4. Bariere în comunicarea școală–familie

În practică, pot apărea numeroase obstacole:

- Lipsa timpului părinților;
- Diferențe de viziune educațională;
- Experiențe negative anterioare;
- Comunicare formală, rigidă sau unilaterală;
- Nivel diferit de pregătire educațională al părinților.

Depășirea acestor bariere presupune empatie, flexibilitate și disponibilitate pentru dialog din partea cadrului didactic.

5. Rolul cadrului didactic în consolidarea parteneriatului

Învățătorul are un rol esențial în construirea unei relații pozitive cu familia. Atitudinea deschisă, limbajul clar și respectuos, disponibilitatea pentru ascultare activă și feedback constructiv sunt elemente-cheie.

Un cadru didactic eficient promovează transparența, valorizează contribuția părinților și încurajează implicarea acestora în activitățile școlare. Comunicarea trebuie să vizeze nu doar aspectele problematice, ci și evidențierea progreselor și a reușitelor elevilor.

6. Impactul colaborării asupra elevului

Numeroase studii arată că implicarea părinților în educație conduce la:

- Creșterea performanțelor școlare;
- Dezvoltarea unei imagini de sine pozitive;
- Reducerea absenteismului;
- Îmbunătățirea comportamentului social.

Copilul care percepe unitatea de mesaj între școală și familie se simte susținut și valorizat. Astfel, comunicarea eficientă devine un factor protector împotriva eșecului școlar.

Concluzii

Optimizarea relațiilor de comunicare școală–familie reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea calității actului educațional. Parteneriatul autentic, bazat pe respect, încredere și responsabilitate comună, contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevului și la consolidarea comunității școlare.

În învățământul primar, unde bazele formării personalității sunt în plin proces de structurare, colaborarea strânsă dintre cadrele didactice și părinți devine un element strategic. Prin diversificarea canalelor de comunicare, promovarea dialogului și implicarea activă a familiei, școala poate crea un mediu educațional stabil, coerent și motivant.

Bibliografie:

1. Cucuș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
2. Epstein, J. L. (1995). School/Family/Community Partnerships. Phi Delta Kappan.
3. Iucu, R. (2008). Managementul clasei de elevi. Iași: Editura Polirom.
4. Păun, E. (1999). Școala – abordare sociopedagogică. Iași: Editura Polirom.
5. Ministerul Educației (2019). Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.

STRATEGII DIDACTICE DE TIP EVALUATIV STIMULATIVE STUDIU DE SPECIALITATE

*Profesor educație timpurie Todoruț Claudia Mihaela
Școala Gimnazială” Ion Gârbiceanu,, Bucium/GPN Bucium Sat*

Evaluarea reprezintă unul dintre actele valorizatoare ce intervin în majoritatea activităților umane și aceasta este rezultatul faptului că omul a simțit din totdeauna nevoia evaluării și implicit a recunoașterii propriei valori sau a valorilor pe care le creează.

Valorizarea este un semn că lucrurile și evenimentele nu ne sunt indiferente și că, la un moment dat, apare necesitatea unei semnificări, a unei clasificări și a unei ierarhizări ale acesteia.

Preocupările insistente privind procesele evaluative sunt stimulate de recunoașterea faptului că evaluarea este o componentă esențială a activității de învățământ, în general și a procesului didactic, în special. Ea este punctul final într-o succesiune de evenimente care cuprinde următorii „pași”:

- stabilirea scopului pedagogic prin prisma comportamentului dezirabil al elevilor;
- proiectarea și executarea programului de realizare a scopurilor propuse;
- măsurarea rezultatelor aplicării programului.

Actul evaluării reprezintă un proces continuu, formal sau informal, de apreciere a calității, a importanței sau a utilității activității de predare – învățare, proces desfășurat din nevoia cotidiană de selecție, de comparare sau de ameliorare a acesteia.

Analizând statutul pe care îl are astăzi evaluarea în cadrul didacticii, trebuie făcută precizarea că, în didactica tradițională, această activitate este plasată în afara procesului de instruire, iar explicația este simplă, pentru că ea viza numai performanțele obținute de elevi în activitatea de învățare, în timp ce, în didactica modernă, evaluarea este plasată în rândul celorlalte elemente ale procesului de instruire, iar explicația constă în faptul că la ora actuală ea nu mai este concepută ca o activitate ce vizează în exclusivitate rezultatele instruirii ci una care furnizează informații și date, în legătură cu felul în care s-a desfășurat procesul care a generat aceste rezultate.

La nivel de macro sistem, evaluarea reprezintă un sistem al procesului de învățământ, prin care se măsoară și se apreciază eficiența acestuia, respectiv nivelul de atingere a finalităților educaționale prestabilite. La acest nivel, evaluarea își exercită funcția de feed-back global, sistemic și furnizează informații utile pentru stabilirea eficienței procesului și sistemului de învățământ și pentru fundamentarea deciziilor de politică educațională (Miron Ionescu, 2003, pag. 291).

La nivelul micro, al activităților instructiv-educative concrete, evaluarea are ca scop cunoașterea randamentului școlar, respectiv a raportului dintre performanțele realizate și demonstrate de elevi și performanțele anticipate și proiectate de cadrul didactic. Și la acest nivel, evaluarea și autoevaluarea își exercită funcția de feed-back secvențial, oferind factorilor binomului educațional informații necesare în realizarea procesului de reglare și ameliorare a demersului didactic. Acest nivel este legat nemijlocit de pedagogia învățării și autoînvățării (Miron Ionescu, 2003, pag. 291).

Strategiile de evaluare reprezintă manierele operaționale de stabilire a:

- formelor și tipurilor de evaluare
- metodelor, tehnicilor și probelor de evaluare a randamentului școlar, a modalităților de îmbinare a acestora și a momentului/momentelor în care ele se aplică, în conformitate cu obiectivele educaționale urmărite și cu conținuturile selectate
- descriptorii de performanță, baremelor, sistemelor de notare.

Specialiștii în teoria și practica evaluării au propus mai multe posibilități de clasificare a acesteia, în funcție de diferite criterii pedagogice, elaborând o taxonomie a tipurilor de evaluarea performanțelor școlare.

Evaluarea inițială (parțială, diagnostică, predictivă, de plasament) stabilește nivelul de pregătire al elevului la începutul unei perioade sau etape de lucru ciclu curricular, an școlar, semestru, temă mare, unitate de învățare, capitol ș.a.m.d.

Evaluarea continuă (formativă, de progres, pe parcurs) se dorește a fi o evaluare formativă, care presupune verificarea permanentă a rezultatelor, pe tot parcursul procesului de instruire, de obicei operându-se pe secvențe mici.

Evaluarea sumativă (cumulativă, de bilanț) se realizează la finele unei etape de instruire, la finele studierii unei teme, al unei unități de învățare, al unui capitol și, periodic, la sfârșitul semestrelor, al unui an școlar, al ciclului curricular prin conceperea unor subiecte cuprinzătoare, care să acopere întreaga arie tematica abordată.

Metode de evaluare complementare

În afară de metodele devenite clasice, vizând evaluarea, se mai pot identifica o serie de noi metode, numite fie complementare, fie alternative.

Metodele complementare/ alternative de evaluare care vor fi abordate în continuare sunt:

- referatul;
- investigația;
- proiectul;
- portofoliul;
- autoevaluarea;
- hărțile conceptuale.

Referatul. Acest instrument de evaluare alternativă conferă o serie de avantaje care pot fi valorificate de cadrele didactice în măsura în care există o apetență apreciabilă a elevilor care sunt puși în situația să le elaboreze.

a) Oferă indicii referitoare la motivația pe care o au elevii pentru o disciplină sau alta din curriculum-ul școlar, iar acest aspect este important, deoarece elevii nu se raportează la fel față de toate disciplinele pe care le parcurg la un anumit nivel de școlaritate.

b) Oferă elevilor posibilitatea de a demonstra bogăția, varietatea și profunzimea cunoștințelor pe care le posedă pe o anumită temă sau subiect care sunt abordate prin intermediul referatului, lucru care nu este posibil în cazul altor modalități de evaluare.

c) Referatul oferă elevilor posibilitatea de a stabili o serie de corelații între cunoștințele diverselor discipline școlare și de a exersa interdisciplinaritatea ca modalitate de abordare a unor teme sau subiecte de maximă importanță și de mare actualitate.

Investigația reprezintă un instrument în cadrul căruia elevii pot aplica în mod creator cunoștințele și experiențele de învățare pe care le-au dobândit în instruirile anterioare, putându-se realiza pe o temă propusă de profesor sau de elevii înșiși, în cazul în care aceștia nutresc anumite interese față de diversele aspecte ale realității.

Proiectul reprezintă o metodă mai complexă de evaluare care poate furniza informații mai bogate în legătură cu competențele elevilor și, în general, cu progresele pe care ei le-au făcut de-a lungul unei perioade mai îndelungate de timp.

Temele pe care se realizează proiectele pot fi oferite de către profesor, dar, în anumite cazuri, ele pot fi propuse și de către elevii care elaborează aceste proiecte.

Portofoliul, definit de către X. Roegiers ca „dosar elaborat de către elev [...], cuprinde în mod esențial un ansamblu de documente elaborate de către el, cu alte cuvinte, produse personale: probleme, eseuri, contribuții mai mult sau mai puțin reușite. În mod secundar, dosarul poate să cuprindă documente care nu sunt produse personale, dar pe care elevul le-a selecționat în funcție de utilitatea lor în învățările sale (o grilă de autoevaluare, o schemă, o sinteză). Aceste documente sunt prezentate într-o manieră structurată și organizată”.

Autoevaluarea este într-o legătură directă cu noile orientări din didactica contemporană, când se pune tot mai mult accent pe dezvoltarea metacogniției prin implicarea tot mai evidentă a

elevului în a reflecta asupra proceselor sale de învățare și, implicit, asupra obstacolelor care o obstrucționează.

Activitatea de învățare desfășurată de elevi se materializează deseori în produse, în lucrări, în obiecte fizice care pot constitui un bun reper pentru verificarea și evaluarea cunoștințelor, capacităților și deprinderilor dobândite în procesul de învățământ. Produsul activității are avantajul că sintetizează foarte bine un complex de caracteristici incluzând domeniul cognitiv (cunoștințe, capacități), domeniul motivațional-atitudinal (motivații, interese, atitudini) și domeniul psiho-motor, de aplicare și execuție (deprinderi, abilități). Într-o anumită măsură, se poate afirma că în fiecare produs se reflectă întreaga personalitate a elevului.

În cadrul reformei educaționale actuale a învățământului românesc, un accent deosebit se pune pe utilizarea unor metode și tehnici de evaluare eficientă a elevilor, aceasta presupunând și o serie de metode alternative. Nu se poate renunța definitiv la metodele tradiționale de evaluare, în favoarea celor alternative, dar se impune îmbinarea acestora în scopul optimizării actului didactic. Spre deosebire de metodele tradiționale, care realizează evaluarea rezultatelor școlare obținute pe un timp limitat și de regulă cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, dar oricum definită, metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici:

- pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/ învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta;
- pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare.

Portofoliul, reprezintă „cartea de vizită” a elevului, prin care cadrul didactic poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal și comportamental – la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval mai lung de timp (o etapă dintr-un semestru, un semestru, un an școlar sau chiar un ciclu de învățământ).

Portofoliu este o metodă de evaluare complexă, longitudinală, proiectată pe o secvență mai mare de timp. Acesta vizează probe orale, scrise și practice, urmărindu-se progresul elevului de la un semestru la altul sau de la un an la altul.

Portofoliul susține învățarea, devenind un autentic suport al acesteia.

Abordarea integrată a învățării și utilizarea metodelor alternative de evaluare stimulează crearea unei relații de colaborare, de încredere și respect reciproc atât între învățător și elevi, cât și între elevi. Elevul nu se simte "controlat", ci sprijinit. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situațiilor de învățare și un element de legătură între elev și societate, care mediază și facilitează accesul la informație. Implicarea elevilor în procesul didactic trebuie realizată în toate laturile acestuia: predare-învățare-evaluare.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare și în special al portofoliului, încurajează crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat, elevii fiind evaluați în mediul obișnuit de învățare, prin sarcini contextualizate; acestea fiind în același timp sarcini de instruire și probe de evaluare. Este important ca elevii să înțeleagă criteriile de evaluare, procesul evaluativ, pentru a putea reflecta asupra performanțelor obținute, a le explica și a găsi modalități de progres. Elevii nu trebuie evaluați unii în raport cu ceilalți, scopul nu este de a-i ierarhiza, ci de a vedea evoluția, progresul, achizițiile.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș, C.**, 2006, *Pedagogie- Ediția a II- a revăzută și adăugită*, Editura Polirom, București
- Hancheș, L.**, 2003, *Instruire diferențiată. Aspecte moderne în elaborarea strategiilor didactice*, Editura Eurostampa, Timișoara
- Manolescu, M.**, 2006, *Evaluarea școlară. Metode, tehnici, instrumente*, Editura Meteor Press, București.

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR PRIN PROIECTE ERASMUS+ – O EXPERIENȚĂ CARE TRANSFORMĂ EDUCAȚIA

*Prof. Tuhuț Andreea Cristina, prof. Szabo Ionela Daniela,
Colegiul Național „David Prodan” Cugir*

Într-o lume aflată într-o continuă transformare, educația nu mai poate rămâne un spațiu rigid, dominat de tipare tradiționale. Ea trebuie să respire, să se adapteze, să evolueze odată cu societatea. În acest context, proiectele europene Erasmus+ devin mai mult decât simple oportunități de formare – ele devin experiențe care schimbă mentalități, deschid orizonturi și dau un nou sens actului didactic.

Povestea noastră începe în Spania, în orașul Atarfe (Granada), acolo unde, în perioada 23–27 februarie 2026, am avut privilegiul de a participa la o mobilitate desfășurată în cadrul fluxului 1 din anul 3 al Acreditării Erasmus+. Experiența s-a desfășurat într-o școală modernă, Novaschool Medina Elvira, un spațiu în care educația prinde viață prin fiecare detaliu.

Încă din primele momente, am simțit că pășim într-un alt mod de a înțelege școala. Nu era vorba doar despre metode diferite, ci despre o întregă filozofie educațională. Aici, elevul nu era un simplu receptor de informații, ci centrul întregului proces de învățare. Profesorul nu era doar un transmițător de cunoștințe, ci un ghid, un facilitator, un sprijin real în descoperirea lumii.

Am descoperit un mediu în care greșeala nu era sancționată, ci acceptată ca o etapă firească a învățării. Un mediu în care tehnologia nu era utilizată pentru a impresiona, ci pentru a susține învățarea autentică. Tablele digitale, aplicațiile interactive și resursele multimedia nu înlocuiau profesorul, ci îl completau, transformând lecțiile în experiențe vii, dinamice și memorabile.

Un alt aspect care ne-a impresionat profund a fost utilizarea limbii engleze ca instrument natural de comunicare. Elevii interacționau cu ușurință, fără teamă, demonstrând că învățarea unei limbi străine poate deveni un proces firesc atunci când este integrat în activități reale, relevante.

Pe parcursul mobilității, am avut ocazia să observăm o serie de practici didactice valoroase, care ne-au inspirat și ne-au determinat să reflectăm asupra propriei activități la clasă. Învățarea prin descoperire era prezentă în fiecare lecție: elevii nu primeau răspunsuri gata formulate, ci erau încurajați să gândească, să exploreze, să caute soluții. Această abordare transforma lecția într-o aventură intelectuală, în care curiozitatea devenea motorul principal al învățării.

În același timp, am remarcat importanța colaborării. Activitățile de grup nu erau doar exerciții formale, ci contexte autentice în care elevii învățau să comunice, să coopereze, să-și asume

responsabilități. Fiecare elev era valorizat, fiecare opinie conta, iar acest lucru crea un climat educațional bazat pe respect și încredere.

Interdisciplinaritatea reprezenta un alt element definitoriu. Lecțiile nu erau fragmentate în compartimente rigide, ci construite astfel încât să ofere elevilor o viziune integrată asupra cunoașterii. Matematica, științele, limbile și artele se împleteau natural, conturând o învățare relevantă și aplicată.

Revenirea în sala de clasă, după această experiență, nu a însemnat o simplă reluare a rutinei, ci începutul unei transformări. Am început să integrăm treptat metodele observate, să adaptăm activitățile, să construim lecții mai interactive și mai atractive. Schimbarea s-a reflectat rapid în comportamentul elevilor: au devenit mai implicați, mai curajoși, mai dornici să participe.

Relația profesor–elev s-a transformat, la rândul ei, într-una bazată pe colaborare și încredere. Nu mai era vorba doar despre transmiterea unor conținuturi, ci despre construirea unor experiențe de învățare semnificative. Aceasta este, poate, cea mai importantă lecție pe care am adus-o din această mobilitate: educația nu înseamnă doar „a preda”, ci „a crea contexte în care învățarea devine o experiență autentică”.

Privind în ansamblu, proiectele Erasmus+ reprezintă adevărate punți între sisteme educaționale, între culturi și între oameni. Ele oferă profesorilor șansa de a ieși din zona de confort, de a reflecta asupra propriei practici și de a aduce în clasă un suflu nou, adaptat nevoilor actuale ale elevilor.

Această experiență ne-a confirmat că inovația în educație nu este un ideal îndepărtat, ci o realitate posibilă, atunci când există deschidere, curaj și dorința de a evolua.

În încheiere, adresăm mulțumiri programului Erasmus+, care face posibilă astfel de experiențe transformatoare, contribuind la formarea unor cadre didactice mai bine pregătite pentru provocările prezentului și ale viitorului.

